

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์
ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

THE STUDY OF THE LEARNING MANAGEMENT EFFECTS USING
CONSTRUCTIONISM METHODS IN HISTORY SUBJECT FOR
PRATHOMSUKSA 1 STUDENTS OF DEMONSTRATION
SCHOOL OF CHIANGMAI RAJABHAT UNIVERSITY

อรรวรรณ รุกไพร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

พ.ศ. 2567

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
จากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้วิจัย

อรรณณ รกไพร

สาขาวิชา

วิทยาการจัดการเรียนรู้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

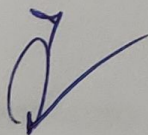
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร.ศศิธร อินต๋น

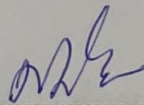
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

อาจารย์ ดร.ธรรศ ศรีรัตนบัลล์

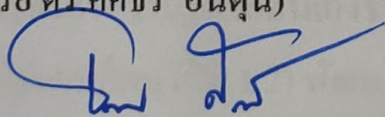
คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาพรรณ พินลา)

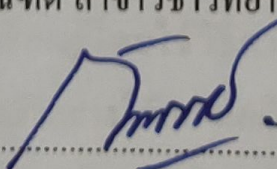

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ศศิธร อินต๋น)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ธรรศ ศรีรัตนบัลล์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ โชติเดชานรงค์)

วันที่ 19 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

หัวข้อวิทยานิพนธ์	: การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	
ผู้วิจัย	: อรรพรรณ รกไพร	
สาขาวิชา	: วิทยาการจัดการเรียนรู้	
กลุ่มวิชา	: การจัดการเรียนรู้การประถมศึกษา	
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	: อาจารย์ ดร.ศศิธร อินต๋น : อาจารย์ ดร.บรรณ ศรีรัตนบัลล์	
	: อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน โดยวิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนา ระยะที่ 2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองและระยะที่ 3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 33 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสังเกตพฤติกรรม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบทีแบบอิสระ (Dependent Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพบริบทนักเรียนมีความสนใจเรื่องที่ใกล้ตัว ชอบศึกษาด้วยตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ 2) แผนการจัดการเรียนรู้มีความ

ก

เหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.68) และ 3) คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้, การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง, ประวัติศาสตร์

The Title : The Study of the Learning Management Effects Using Constructionism Methods in History Subject for Prathomsuksa 1 Students of Demonstration School of Chiang Mai Rajabhat University

The Author : Orawan Rokprai

Program : Learning Management Science

Study Field : Learning Management in Elementary Education

Thesis Advisors

: Dr. Sasithorn Intun

Advisor

: Dr. That Sriratanaban

Co – advisor

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the context and developmental needs of learning management plans using self-generated knowledge creation through creative work in the history subject for first-year elementary students, 2) to develop learning management plans using self-generated knowledge creation through creative work in the history subject, and 3) to compare the learning outcomes of the history subject before and after learning through research methods in three phases: Phase 1: studying the context and developmental needs, Phase 2: developing learning management plans using self-generated knowledge creation, and Phase 3: studying learning outcomes. The sample group consisted of 33 first-year elementary students in the second semester of the 2023 academic year from a randomly selected group at the Demonstration School of Rajabhat University, Chiang Mai. Research tools included: 1) observation forms, 2) learning management plans, and 3) pre-and post-learning outcome assessment tests. Statistical analysis included percentages, means, standard deviations, and Dependent sample t-tests. The research was divided into 3 phases; 1) students' contexts showed interest in topics close to them, enjoyed self-study, expressed opinions confidently, and learned through hands-on activities, 2) learning management plans were highly suitable at a very good level of quality

($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.68), and 3) the pre-and post-learning scores of students who learned through learning activity organization were significantly higher post-learning compared to pre-learning at the .05 significance level.

Keywords: Learning Management, Constructionism Methods, History

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.ศศิธร อินคุ่นและอาจารย์ ดร.ธรรศ ศรีรัตนบัล อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยที่มีความเมตตาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ดูแลอย่างดี รวมทั้งให้คำแนะนำองค์ความรู้ แนวทางในการศึกษาค้นคว้ามาโดยตลอดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายประชัน แสนใจ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ด้านการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้ สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล (ตรวจสอบการวัดและประเมินผล) นางสาวอำภา แสงจันทร์ ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น วัดศรีสุพรรณ ผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น การดูแล (ตรวจสอบกระบวนการจัดการเรียนรู้และการดูแล) นางปริยาพร กองคำ ครูชำนาญการ รองผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ (ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้) นางรำพึง โนนพวน ครูชำนาญการ หัวหน้าฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตสื่อและนวัตกรรมการสอน (ตรวจสอบสื่อและนวัตกรรมการสอน) และนางสาวดวงกมล พวงลังกา ครูชำนาญการ หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ (ตรวจสอบกระบวนการจัดการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์) ซึ่งทำให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขให้เครื่องมือมีประสิทธิภาพและคุณภาพสมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา บุญชม ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และคณะครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุนงานวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องด้านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวนามที่มีส่วนในงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับครอบครัว บิดา มารดา ที่คอยสนับสนุนด้านปัจจัยตลอดจนความห่วงใยเพื่อรอความสำเร็จของผู้วิจัย จึงเป็นแรงสำคัญจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อรวรรณ รกไพร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๗
ABSTRACT	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๑๐
สารบัญตาราง	๑๑
สารบัญภาพ	๑๒
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาประวัติศาสตร์.....	11
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาประวัติศาสตร์.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism	20
ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

รูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจาก การสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism	22
บทบาทของครูและนักเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism....	24
การวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วย ตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการ จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการ สร้างสรรค์ชิ้นงาน ในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่.....	34
ระยะที่ 2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ในรายวิชา ประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	36
ระยะที่ 3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 1 ระหว่างก่อนการสอนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน....	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการ จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจาก การสร้างสรรค์ชิ้นงาน ในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	44

สารบัญ (ต่อ)

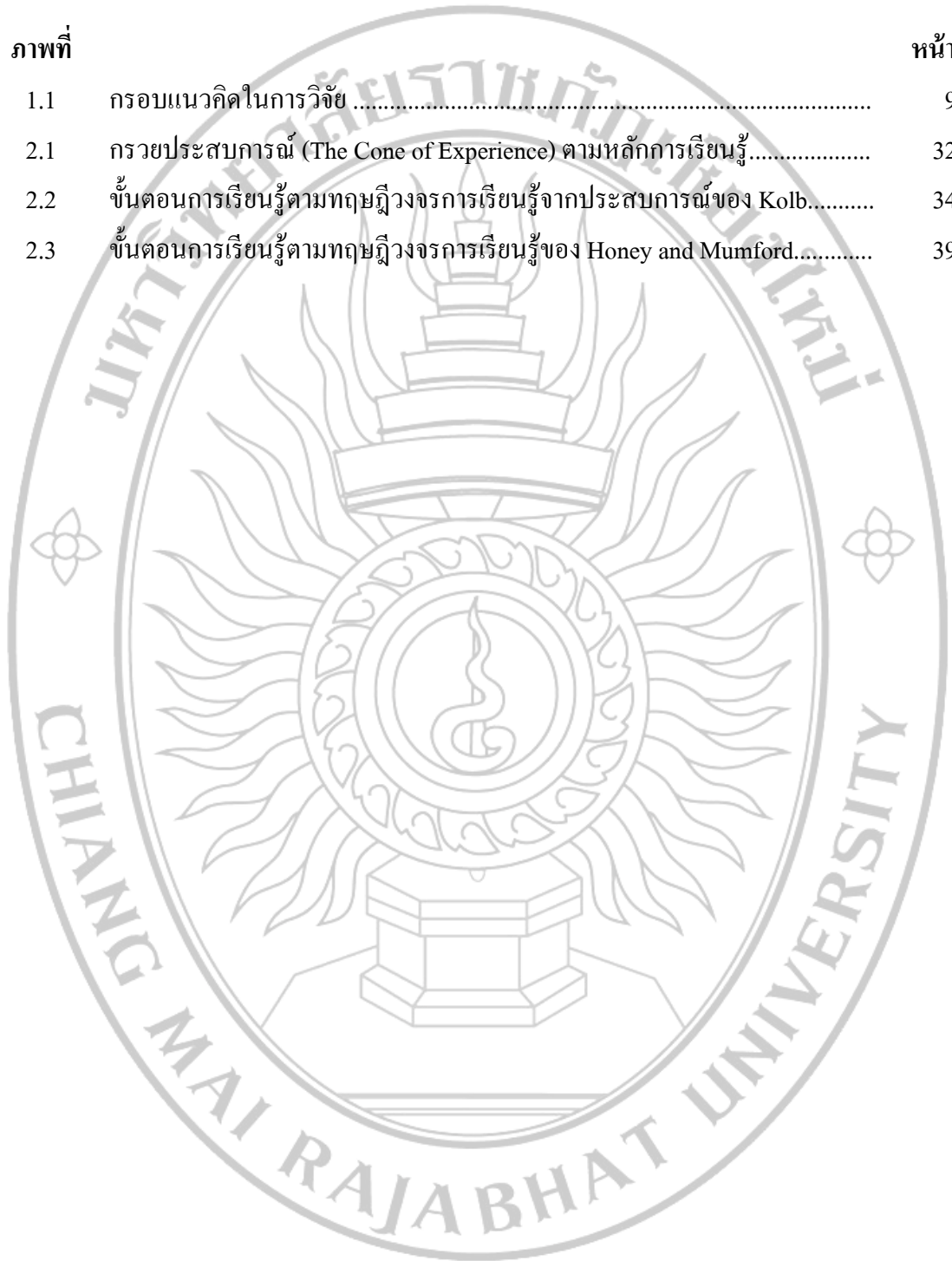
บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชา ประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	45
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนกับ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	48
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
สรุปผลการวิจัย.....	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย.....	61
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	62
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	67
ภาคผนวก ง แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชา ประวัติศาสตร์.....	68
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย.....	93
ประวัติผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐาน ค 1.3 ใช้นิพจน์ สมการและอสมการ อธิบายความสัมพันธ์หรือช่วย แก้ปัญหาที่กำหนดให้..... 11
2.2	โครงสร้างรายวิชารายวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน 1..... 16
2.3	โครงสร้างรายวิชารายวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน 2..... 20
3.1	โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สล่าน้อย พิชิตคุณลาย..... 37
4.1	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจาก การสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 45
4.2	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจาก การสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์..... 48
4.3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ คะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลต่างของ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์..... 50

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
2.1	กรวยประสบการณ์ (The Cone of Experience) ตามหลักการเรียนรู้.....	32
2.2	ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Kolb.....	34
2.3	ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ของ Honey and Mumford.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกหลังยุคใหม่ (Post-modernization) ทุกประเทศต่างพยายามสร้างกระบวนการพัฒนาภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ มิติของสังคม สิ่งที่ปรากฏออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด คือ จะทำอะไรหรือจะมีวิธีการใดที่จะทำให้สภาพการณ์ของประเทศตนเอง “มีความเป็นเลิศ” ในทุกด้าน **ลักษณะของสังคมโลกยุคใหม่ 1.** เป็นสังคมที่ไร้ขีดจำกัดของข้อมูลข่าวสาร (Unlimited Information Society) เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนผ่านและมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มคน องค์กรมากยิ่งขึ้น การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตลอดจนสารสนเทศ มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญ การไร้ขีดจำกัดของข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี **2.** เป็นสังคมฐานการเรียนรู้ (Learning-Based Society) โลกหลังยุคใหม่ถือว่าเป็นยุคที่มีการขับเคลื่อนด้วยสื่อทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านความรู้ต่าง ๆ (Innovative Knowledge) ผู้คนในยุคนี้มีการได้อิงแอบและสัมผัสกับข้อมูลมากมายยิ่งขึ้น และเป็นผลที่ทำให้ผู้คนสามารถนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น อนึ่ง ลักษณะของสังคมยุคนี้จะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงแบบฉับไว จนบางครั้งทำให้เกิดสภาพสังคมที่ตื่นตระหนก (Awaken Society) ได้ **3.** เป็นสังคมแบบย่อส่วน (Condensed Society) ด้วยความเป็นโลกาภิวัตน์อริยะ อิทธิพลของการสื่อสารที่ก้าวไกลทั้งระบบ ดาวเทียม ระบบดิจิทัล และระบบอื่น ๆ อีก ทำให้โลกมีสภาพที่แคบลง การผสมรวมของวัฒนธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็วและกลมกลืน นอกจากนี้ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมีช่องทางหลากหลายยิ่งขึ้น มีลักษณะทั่วถึงกันอย่างไร้ทิศทาง ส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยง (Interconnectedness) ประเทศต่าง ๆ ในโลกมีความใกล้ชิดกันมากกว่าสังคมในยุคที่ผ่านมา (ธงชัย สมบูรณ์, 2560)

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development

Goals: SDGs 2030) ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้ง ผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบกับแรงกดดันจากภายในประเทศ จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ในอนาคตอันใกล้การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะศรัทธาเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแส โลกาภิวัตน์การเติบโตทางเศรษฐกิจของ ประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบ การศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพ ของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบ การศึกษาและการพัฒนาบุคลากร ด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหาร จัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่ เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาด ความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทย ส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทาย ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้อง ปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลัก ของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) ซึ่งนักเรียนจะมีบทบาทได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะ ความรู้และคุณลักษณะจากการเรียนรู้ ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น นอกจากนี้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผลและทักษะกระบวนการกลุ่มมากขึ้น ส่วนครูจะมีบทบาทเป็นผู้มีภาวะ ผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถทั้งด้านการบริหารและวิชาการ ตามมาตรฐานสมรรถนะ และมาตรฐานตำแหน่งและบริหารงานอย่างมีธรรมาภิบาล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) โดยการนำข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – พ.ศ. 2570) มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้นทั้งเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพ นักเรียนและกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา พร้อมทั้งได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษาหน่วยงานระดับท้องถิ่น และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ นำไปใช้และกรอบทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระสังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันและมีความ แตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี

มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมโดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ดังนี้ สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และสาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ การสอนประวัติศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด 3 มาตรฐาน (คณะกรรมการการศึกษา, 2551)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สังกัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นเตรียมอนุบาล ปฐมวัย ถึง ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีวิสัยทัศน์ มุ่งพัฒนาการจัดการศึกษา แบบบูรณาการ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานของศาสตร์พระราชา และมีพันธกิจ ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ 2) เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์นักศึกษาวิชาชีพครูและพัฒนานวัตกรรม งานวิจัยทางการศึกษา 3) ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาด้านวิชาการ และกระตุ้นให้บุคลากรได้ทำงานวิจัยและสร้างนวัตกรรมจัดการเรียนการสอน 4) พัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระบบการจัดการศึกษา ให้เหมาะสมกับบรรยากาศการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพ 5) สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายใน ภายนอก ชุมชน ผู้ปกครองใน การร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียน การสอน หลักสูตรและกิจกรรมเสริมทักษะ จากวิสัยทัศน์และพันธกิจดังกล่าว ซึ่งก่อให้เกิดสูตร สถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พุทธศักราช 2562 ปรับปรุง (พ.ศ. 2564) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นแผนหรือ แนวทางหรือ ข้อกำหนดของการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ใช้ใน การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนานักเรียนให้ เป็นคน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คิดดี มีทักษะ มีศักยภาพในการศึกษาต่อ ตลอดจนการรู้จักอนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และ สติปัญญา อีกทั้ง ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้กำหนด โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 80 ชั่วโมง และในรายวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 40 ชั่วโมง การจัดการเรียนการสอนในรายวิชา สังคมศึกษาและวิชาประวัติศาสตร์ จะเป็นรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาสาระวิชา โดยใช้เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายเนื้อหาวิชาเป็นหลัก เนื่องจากประวัติศาสตร์ คือ การศึกษาเรื่องราวในอดีต เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจในการเรียน ประวัติศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ระวีวรรณ ภาคพรต (2554) ที่กล่าวว่า ประวัติศาสตร์ คือการศึกษาเรื่องราวในอดีตเรื่องราวของคนที่ยาไปแล้วกับซากปรักหักพังของโบราณวัตถุ

โบราณสถานต่าง ๆ ประกอบด้วยความหมายของคำว่าโบราณวัตถุ โบราณสถาน ที่ต้องเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับกาลเวลาที่เกินกว่า 100 ปี ยิ่งทำให้ประวัติศาสตร์ ห่างไกลจากตัวนักเรียนห่างไกลจากความสนใจ ใคร่เรียนรู้ของผู้คน ทัวไปรวมทั้งเนื้อหาสาระของประวัติศาสตร์มีแต่ชื่อคน สถานที่ เหตุการณ์และวันเดือนปี ที่ต้องท่องจำประวัติศาสตร์จึงเป็นวิชาที่ไม่น่าสนใจเรียนรู้และนำไปสอนต่อ คนทั่วไปทั้งผู้สอนและผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ “Constructionism” เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) เช่นเดียวกับทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructionism) ผู้พัฒนาทฤษฎีนี้คือ ซีมัวร์ เพเพอร์ท (Seymour Papert) แห่งสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology) เพเพอร์ทได้มีโอกาสร่วมงานกับเพียเจต์และได้พัฒนาทฤษฎีนี้ขึ้นมาใช้ในวงการศึกษ (ทิสนา แคมมณี, 2561) การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอนเนื่องจากทฤษฎี “Constructionism” และ “Constructivism” มีรากฐานมาจากทฤษฎีเดียวกันแนวคิดหลักจะเหมือนกัน จะมีความแตกต่างไปบ้างก็ตรงรูปแบบการปฏิบัติซึ่ง “Constructionism” จะมีเอกลักษณ์ของตนในด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยี วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการให้นักเรียนสร้างสรรค์และผลงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพเพอร์ทและคณะวิจัยแห่ง M.I.T ได้ออกแบบวัสดุและจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้นำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการให้นักเรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพเพอร์ทและคณะ ได้ออกแบบสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์เลโก้ขึ้น เพื่อให้เด็กใช้คณิตศาสตร์ในการสร้างรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว ดนตรี เกม เป็นต้น และได้พัฒนา “LEGO TC Logo” ซึ่งเชื่อมโยงภาษาเลโก้กับเลโก้ ซึ่งเป็นของเล่นที่มีลักษณะเป็นชิ้นส่วนที่สามารถนำมาต่อกันเป็นรูปต่าง ๆ ได้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวช่วยให้นักเรียนสามารถควบคุมเลโก้ของเล่นในคอมพิวเตอร์ให้เคลื่อนไหว เดิน ฉายแสงหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ตามต้องการ เป็นการช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ด้วยตนเองไปพร้อม ๆ กับการฝึกคิด การฝึกแก้ปัญหา และฝึกความอดทน นอกจากนั้นนักเรียนยังเรียนรู้การบูรณาการความรู้ในหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ให้เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ผลงาน (บุปผชาติ ทัพพิกรณ์ ในวารสารวิทยาลัย, 2541, น. 1-7) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ “Constructionism” มีขั้นตอน (5 Steps to Constructionism) ดังนี้ ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling) ผู้สอนใช้กิจกรรม วิธีการหรือสื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ เห็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching) ใช้กิจกรรมหรือหัวข้อเรื่องราวที่น่าสนใจชวนให้ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying) ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติ

เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคลจนเกิดทักษะและเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ การแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้ จนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้อย่างเป็นระบบ ขั้นที่ 5 นำเสนอความรู้สู่การประเมิน (Show and Sharing) เป็นการฝึกนักเรียนให้วางแผนในการนำเสนอ ความรู้ ผลงานของตนเองอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ นิทรรศการ เกม การใช้คอมพิวเตอร์และอื่น ๆ อีกทั้งฝึกให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ในด้านผลงาน ความคิด วิธีการและข้อเสนอแนะระหว่างกัน (โสภพรณ ชื่นทองคำ, 2555)

จากการศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานตามทฤษฎี การสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานสรุปว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีนี้ เป็นการทำให้นักเรียนสร้าง ความรู้จากสิ่งที่อยากรู้ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ลงมือปฏิบัติ ร่วมกัน อภิปราย สรุปผล และนำความรู้ที่นักเรียน สร้างขึ้น ไปสร้างชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยี ที่เหมาะสมจนเห็นความคิดเป็นรูปธรรมซึ่งสอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามความสนใจเพื่อค้นพบความรู้ใหม่ผ่าน กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและ สร้างสรรค์ชิ้นงาน ได้ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การให้ความรู้พื้นฐาน 2) การเลือกหรือตั้งประเด็นคำถาม 3) การค้นคว้าหาความรู้หรือคำตอบ 4) การลงมือทำกิจกรรม 5) การสร้างองค์ความรู้ 6) การนำเสนอ ผลงานหรือความรู้และ 7) การปรับปรุงและเผยแพร่ต่อสาธารณะและงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลการเรียนที่สูงขึ้นและนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ “Constructionism” เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากการ นำความรู้ ประสบการณ์เดิม รวมกับความรู้ ประสบการณ์ใหม่ จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สูงขึ้น และยังได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ตลอดจนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาสภาพบริบทดังกล่าว การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ซีมัวร์ เพเพอร์ท สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่านักเรียนไม่มีสมาธิในการเรียน และเกิด มีความเบื่อหน่ายกับการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์เป็นอย่างมาก นักเรียนบางส่วนง่วง

ขณะเรียน นำของเล่นชิ้นมาเล่น วาดภาพ การจัดการการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ สืบเนื่องจากนักเรียนมาจากหลากหลายชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ อีกทั้งเนื้อหาของรายวิชาเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก เป็นเรื่องไกลตัวไม่น่าสนใจ และการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาไม่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนเท่าที่ควร โดยผู้วิจัย คาดว่าการศึกษาในครั้งนี้สามารถช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นเข้ามาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนจะส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และมีทักษะการสร้างสรรค์ชิ้นงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน รายวิชาประวัติศาสตร์และผู้สนใจในการนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ที่สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 98 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ห้องเรียนทั้งหมด 33 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเน้น สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ เป็นฐานและบูรณาการกับสาระอื่นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการทดลองการวิจัยในครั้งนี้ ทำการทดลองโดย ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการทดลองรวม 14 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 30 นาที ดำเนินการจัดการเรียนรู้ 14 ชั่วโมง และทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 30 นาที

ขอบเขตด้านสถานที่

1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ใช้เป็นห้องทดลองระหว่างการวิจัย
2. วัดศรีสุพรรณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้สำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างสรรค์ชิ้นงาน

ตัวแปรที่ศึกษา การจัดการเรียนรู้จำแนกเป็น

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) สภาพบริบทและความต้องการการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

บริบทและความต้องการ หมายถึง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 5 ประเด็น ได้แก่ 1) พฤติกรรมการเรียนรู้/ลีลาการเรียนรู้ 2) ความสนใจในสื่อการสอน 3) ระยะเวลาความสนใจในการเรียนรู้ 4) วิธีการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนให้ความสนใจ 5) เทคนิคที่ใช้ในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ ส11102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้ชิ้นงานในการจัดการเรียนรู้ผ่านการศึกษาภูมิปัญญาของชุมชนวัดศรีสุพรรณ ซึ่งได้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน การจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 ชั่วโมง และมีขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling) ผู้สอนใช้กิจกรรม วิธีการหรือสื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ

ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching) ใช้กิจกรรมหรือหัวข้อเรื่องราวที่น่าสนใจชวนให้ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying) ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเองจนเกิดทักษะและเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเอง

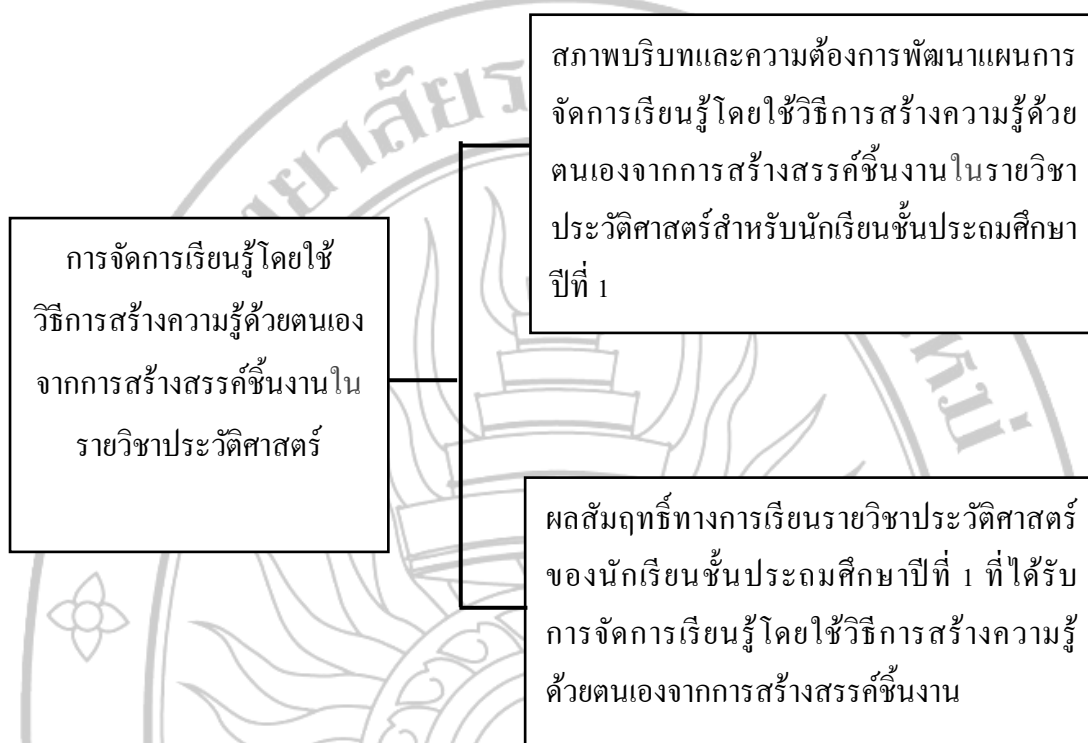
ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้

ขั้นที่ 5 นำเสนอความรู้สู่การประเมิน (Show and Sharing) เป็นการฝึกนักเรียนให้วางแผนในการนำเสนอความรู้ ผลงานของตนเองอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดคุณลักษณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการทดสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการวัดและประเมินผลของรีไวส์ บลูม แก้ไขซอโนมี (Revised Bloom's taxonomy, 2001)

แบบประเมินชิ้นงานนักเรียน หมายถึง แบบประเมินชิ้นงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินชิ้นงานที่นักเรียนสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน มีลักษณะเป็นเกณฑ์การประเมินคุณภาพ 4 ระดับ ได้แก่ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง (Rubric Score) ในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาประวัติศาสตร์
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาประวัติศาสตร์
3. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism)
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism
 - 3.2 รูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism
 - 3.3 บทบาทของครูและนักเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism
 - 3.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาประวัติศาสตร์
รายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

2. หลักการ

2.1 มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับการพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับ ความเป็นสากล

2.2 ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.3 โครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

2.4 เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

2.5 เป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดมุ่งหมาย

มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการเรียนต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับนักเรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของนักเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มุ่งให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจน การเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมที่แสวงหาความรู้ แล้วนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง และเหมาะสม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

5.3 มีวินัย

5.4 ใฝ่เรียนรู้

5.5 อยู่อย่างพอเพียง

5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

5.7 รักความเป็นไทย

5.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

6. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

ในรายวิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีมาตรฐานและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องดังนี้

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส.4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. บอกวัน เดือน ปี และการนับช่วงเวลาตามปฏิทินที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	1. ชื่อ วัน เดือน ปี ตามระบบสุริยคติที่ปรากฏในปฏิทิน 2. ช่วงเวลาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น วันนี้ ตอนเช้า ตอนเย็น
ป. 1	2. เรียงลำดับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันตามวัน เวลา ที่เกิดขึ้น	1. ใช้คำบอกช่วงเวลาแสดงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบันในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สิ่งของ เครื่องใช้ หรือการดำเนินชีวิตของตนเองกับสมัยของพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย	1. ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สิ่งของ เครื่องใช้ หรือการดำเนินชีวิตของ อดีตกับปัจจุบันที่เป็นรูปธรรมใกล้ตัว นักเรียน เช่น เทคโนโลยีทางการเกษตร วิชาการ การคมนาคม การสื่อสาร ฯลฯ 2. สาเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลง ของสิ่งต่าง ๆ ตามกาลเวลา

มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภาคภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	2. บอกสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นแหล่ง วัฒนธรรมในชุมชน	1. ตัวอย่างแหล่งวัฒนธรรมในชุมชนใกล้ ตัวนักเรียน เช่น วัด ตลาด พิพิธภัณฑ์ มัสยิด โบสถ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ 2. คุณค่าและความสำคัญของแหล่ง วัฒนธรรมในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น เป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นแหล่งเรียนรู้
ป. 1	3. ระบุสิ่งที่ตนรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น	1. ตัวอย่างสิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจใน ท้องถิ่น เช่น สิ่งของ สถานที่ ภาษาถิ่น วัฒนธรรมประเพณี ที่เป็นสิ่งใกล้ตัว นักเรียนและเป็นรูปธรรมชัดเจน

7. โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบ โครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น			ระดับ มัธยม ศึกษา ตอน ปลาย
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4 - 6
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	120	120	120	120	120	120	160 (4 นก.)	160 (4 นก.)	160 (4 นก.)	320 (8 นก.)
1. ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40	40 (1 นก.)	40 (1 นก.)	40 (1 นก.)	80 (2 นก.)
2. ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม										
3. หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและ การดำเนินชีวิตใน สังคม	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
4. เศรษฐศาสตร์										
5. ภูมิศาสตร์										

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ประวัติศาสตร์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พุทธศักราช 2562 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2564) จึงประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระสำคัญที่โรงเรียนพัฒนาเพิ่มเติม โดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน กำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน และพัฒนาคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีรายละเอียดดังนี้

1. วิสัยทัศน์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาแบบบูรณาการให้เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บนพื้นฐานศาสตร์พระราชา

2. พันธกิจ

- 2.1 จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ
- 2.2 เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาวิชาชีพครูและพัฒนานวัตกรรมการงานวิจัยทางการศึกษา
- 2.3 ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาด้านวิชาการและกระตุ้นให้บุคลากรได้ทำงานวิจัยและสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน
- 2.4 พัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนระบบการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบรรยากาศการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพ
- 2.5 สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานภายใน ภายนอก ชุมชน ผู้ปกครองในการร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรและกิจกรรมเสริมทักษะ

3. สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะช่วยให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 3.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง และลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
- 3.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
- 3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมที่แสวงหาความรู้ แล้วนำความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 4.1 รักษา ศาสน์ กษัตริย์
- 4.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 4.3 มีวินัย
- 4.4 ใฝ่เรียนรู้
- 4.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 4.7 รักความเป็นไทย
- 4.8 มีจิตสาธารณะ
- 4.9 มีหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
5. โครงสร้างหลักสูตรชั้นปี
6. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

7. คุณภาพนักเรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- 1) ได้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและผู้ที่อยู่รอบข้าง ตลอดจนสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ที่อยู่อาศัย และเชื่อมโยงประสบการณ์ไปสู่โลกกว้าง
- 2) มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ มีความเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ การอยู่ร่วมกันและการทำงานกับผู้อื่น มีส่วนร่วมใน กิจกรรม ของห้องเรียน และได้ฝึกหัดในการตัดสินใจ
- 3) ได้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและชุมชนในลักษณะ การบูรณาการ
- 4) นักเรียนได้เข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับปัจจุบันและอดีต มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้ข้อคิดเกี่ยวกับรายรับ-รายจ่ายของครอบครัว เข้าใจถึงการเป็นผู้ผลิต ผู้บริโภค รู้จักการออมขั้นต้น และวิธีการเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) ได้รับการพัฒนาแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หน้าที่ พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์และภูมิปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจในขั้นที่ สูงต่อไป

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- 1) ได้เรียนรู้เรื่องของจังหวัด ภาคและประเทศของตนเอง ทั้งเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพ สังคม ประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งการเมืองการปกครอง สภาพเศรษฐกิจ โดยเน้นความเป็นประเทศไทย
- 2) ได้รับการพัฒนาความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ รวมทั้งมีส่วนร่วมในศาสนพิธีและพิธีกรรม ทางศาสนามากยิ่งขึ้น
- 3) ศึกษาและปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี ของท้องถิ่น จังหวัด ภาคและประเทศ รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ของท้องถิ่นตนเองมากยิ่งขึ้น
- 4) ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องราวของจังหวัดและภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยกับประเทศ เพื่อนบ้าน ได้รับการพัฒนาแนวคิดทางสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หน้าที่ พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การทำความเข้าใจ ในภูมิภาค ชีวโลกตะวันออกและตะวันตกเกี่ยวกับศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การดำเนินชีวิต การจัดระเบียบทางสังคมและการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมจากอดีตสู่ปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

ตารางที่ 2.1 ตารางมาตรฐานตัวชี้วัด รายวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ	1. บอกวัน เดือน ปีและการนับช่วงเวลาตามปฏิทินที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	1. ชื่อ วัน เดือน ปี ตามระบบสุริยคติที่ปรากฏในปฏิทิน 2. ช่วงเวลาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น วันนี้ ตอนเช้า ตอนเย็น
	2. เรียบลำดับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ตามวัน เวลาที่เกิดขึ้น	1. ใช้คำบอกช่วงเวลาแสดงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน
มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธและการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น	1. บอกความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สิ่งของ เครื่องใช้ หรือการดำเนินชีวิตของตนเองกับสมัยของพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย	1. ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สิ่งของ เครื่องใช้ หรือการดำเนินชีวิตของอดีตกับปัจจุบันที่เป็นรูปธรรมใกล้ตัวนักเรียน เช่น เทคโนโลยีทางการเกษตร วิชาการ การคมนาคม การสื่อสาร ฯลฯ 2. สาเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ตามกาลเวลา
มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภาคภูมิใจและธำรงความเป็นไทย	2. บอกสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งวัฒนธรรมในชุมชน	1. ตัวอย่างแหล่งวัฒนธรรมในชุมชนใกล้ตัวนักเรียน เช่น วัด ตลาด พิพิธภัณฑ์ มัสยิด โบสถ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ 2. คุณค่าและความสำคัญของแหล่งวัฒนธรรมในชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น เป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นแหล่งเรียนรู้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ระบุสิ่งที่ตนรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น	1. ตัวอย่างสิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจในท้องถิ่น เช่น สิ่งของสถานที่ ภาษาถิ่น วัฒนธรรม ประเพณี ที่เป็น สิ่งใกล้ตัวนักเรียนและเป็นรูปธรรมชัดเจน

โรงเรียนสาธิตได้กำหนดให้จัดทำคำอธิบายรายวิชาประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดให้มีเวลาเรียน 40 ชั่วโมง 8 ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการนับช่วงเวลา ปฏิทิน ความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตของตนเองกับในอดีต สถานที่สำคัญที่เป็นแหล่งวัฒนธรรมในชุมชน และมีความภาคภูมิใจ ในท้องถิ่น ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและเข้าถึงความรู้ด้วยตนเองจากเครือข่ายชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ นอกห้องเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และการจัดการความรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism)

1. ความหมายและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism

คอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) เป็นทฤษฎีทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้นโดย Professor Seymour Papert แห่ง M.I.T. (Massachusetts Institute of Technology) ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) หรือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองประสบการณ์ใหม่ / ความรู้ใหม่ + ประสบการณ์เดิม / ความรู้เดิม = องค์ความรู้ใหม่ บรูคคลีฟ ซีมัวร์ เพเพิร์ต (Seymour Papert, 1980) ได้ให้ความเห็นว่า ทฤษฎีการศึกษาการเรียนรู้ที่มี พื้นฐานอยู่บนกระบวนการการสร้าง 2 กระบวนการด้วยกัน สิ่งแรก คือ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเอง ไม่ใช่รับแต่ข้อมูลที่ หลั่งไหลเข้ามาในสมองของผู้เรียนเท่านั้น โดยความรู้จะเกิดขึ้นจากการแปลความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ สังเกตว่าในขณะที่เราสนใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่อย่างตั้งใจ เราจะไม่ได้ละความพยายามเราจะคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่นั้นจน

ได้สิ่งที่สอง คือ กระบวนการการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากกระบวนการนั้นมีความหมายกับผู้เรียนคนนั้น

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2557, น. 188 - 192) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ทฤษฎีนี้พัฒนาโดยศาสตราจารย์ฌ็อมร์ เพ เพิร์ท ที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับ เพียเจต์ และได้พัฒนาทฤษฎีนี้มาใช้ในวงการการศึกษา โดยมีแนวคิด ว่าการเรียนรู้ที่ดีและทรงประสิทธิภาพเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องมีกระบวนการสร้างสรรค์ องค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมาย ให้กับสิ่งที่สนใจนั้นด้วยตนเองและอยู่ในบริบท ที่แท้จริงของผู้เรียนเองจากนั้นผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่สร้างสรรค์ขึ้นมานั้นไปสร้างสรรค์ชิ้นงานขึ้นมา เป็นการทำให้ความคิดเห็นที่เป็นรูปธรรม เพราะเมื่อผู้เรียนสร้างสิ่งใดขึ้นมา ในโลกก็ล้วนหมายถึงการสร้างความรู้ในตนเองขึ้นมานั่นเอง ดังนั้น ผู้สอนจึงควรพิจารณา ในการใช้สื่อเทคโนโลยีวัสดุ และอุปกรณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ การเรียนรู้และผลงานของผู้เรียนเองจนเกิดประกายปัญญาขององค์ความรู้ ทั้งนี้เพเพิร์ท ได้ให้แนวคิดว่าสื่อธรรมชาติ และวัสดุทางศิลปะส่วนมากสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ ความรู้ได้อย่างดีเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ เศษไม้ ขวดน้ำพลาสติก หรือของเหลือใช้ต่าง ๆ เป็นต้น เนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างชิ้นงาน และการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 1) หลักการที่ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเองโดยให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมาย การเรียนรู้จะได้ผลดีหากผู้เรียนเข้าใจในตนเองมองเห็นความสำคัญ ในสิ่งที่เรียนรู้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่า รู้ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างและ สร้างความเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา 2) หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยครูควรพยายามจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ ส่วนครูเป็นผู้ช่วยเหลือและคอยอำนวยความสะดวก 3) หลักการการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม หลักการนี้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน (Social Value) ทำให้ผู้เรียนเห็นว่า เป็นแหล่งความรู้อีกหนึ่งแห่งหนึ่งที่สำคัญ การสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมคนออกไปเผชิญโลกภายนอกในสังคมกว้างขึ้น ถ้าผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญและสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ ซึ่งเมื่อเขาออกไปก็จะปรับตัวได้ง่ายขึ้นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ 4) หลักการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ

การรู้จักแสวงหาคำตอบจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงเน้นเมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร (Learn How to Learn)

ทิสนา แคมมณี (2557, น. 96) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีนี้มีพื้นฐาน มาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ผู้พัฒนาทฤษฎีนี้ คือ ศาสตราจารย์ฌีมัวร์ เพ เพิร์ตและมีแนวความคิดที่ทฤษฎีนี้ คือ การเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการสร้าง พลังความรู้ในตนเองและด้วยตนเองของผู้เรียน หากผู้เรียนได้มีโอกาสได้สร้างความคิด และนำความคิดของตนเองไปสร้างชิ้นงานโดยอาศัยสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม จะทำให้ เห็นความคิดนั้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

จากที่กล่าวอ้างไปข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้น โดยศาสตราจารย์ฌีมัวร์ เพ เพิร์ต และมีการใช้การเรียนรู้ เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายในสิ่งที่ตนสนใจก็ควรที่จะมีกระบวนการคิดสร้างสรรค์ชิ้นงานออกมาให้เป็นรูปธรรมเพราะถ้าหากเราได้ลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นมาเองแล้ว มันก็เหมือนกันปลูกความรู้ให้แก่ตนเองเช่นกัน ทฤษฎีนี้จึงเป็นทฤษฎีที่เน้นให้นักเรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง จากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน คือ 1) หลักการที่นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนเจอเรียนรู้ด้วยตนเองเชื่อมโยงความรู้เก่าชอบความรู้ใหม่ สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ขึ้นมา 2) หลักการยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูควรจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความถนัดและความสนใจของตนเอง 3) หลักการการเรียนรู้จากประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันและ สร้างประสบการณ์ เพื่อเผชิญหน้ากับปัญหา พร้อมทั้งหาไว้แนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง 4) หลักการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้จะทำให้ นักเรียนได้เรียนรู้ วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้อื่น ๆ

1. รูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism

สุชิน เพ็ชรรักษ์ (2548) ได้กล่าวถึงขั้นในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling)

ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching)

ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying)

ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing)

ขั้นที่ 5 นำเสนอความรู้สู่การประเมิน (Show and Sharing)

โรงเรียนบ้านสันกำแพง (2554) ได้กล่าวถึงขั้นในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling) กระตุ้นให้นักเรียนใฝ่เรียนรู้ มีกระบวนการคิดรู้จักการเลือกข้อมูลให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง

ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching) เพื่อให้นักเรียนนำข้อมูลมาวางแผน และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและความถนัดของแต่ละบุคคลในกลุ่ม มีกระบวนการการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying) นักเรียนสามารถทำงานด้วยตนเอง ปฏิบัติจริง และแก้ปัญหาได้

ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing) นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลองค์ความรู้ กระบวนการจากการเรียนรู้และปฏิบัติจริงผ่านสื่อต่าง ๆ และเทคโนโลยี เช่น กล้องดิจิทัล โปรแกรม Movie Maker หนังสือเล่มเล็ก ตามความสนใจ

ขั้นที่ 5 นำเสนอควบคู่การประเมิน (Show and Sharing) นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์จากการเรียนรู้ อภิปรายเพื่อซักถาม เสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปพัฒนาผลงาน การมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานและให้คะแนนเพื่อกลุ่มอื่น ๆ ชุมชน ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการประเมิน

โสภภาพรณ ชื่นทองคำ (2555) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ดังนี้ กระบวนการ 5S (5Steps to Constructionism) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling) ผู้สอนใช้กิจกรรม วิธีการหรือสื่อกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ เห็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหาสาระ

ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching) ใช้กิจกรรมหรือหัวข้อเรื่องราวที่น่าสนใจชวนให้ ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying) ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคลจนเกิดทักษะและเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการ เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้ จนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้ อย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 5 นำเสนอควบคู่การประเมิน (Show and Sharing) เป็นการฝึกนักเรียนให้วางแผน ในการนำเสนอความรู้ ผลงานของตนเองอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ นิทรรศการ เกม การใช้คอมพิวเตอร์และอื่น ๆ อีกทั้งฝึกให้นักเรียน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านผลงาน ความคิด วิธีการและข้อเสนอแนะระหว่างกัน

จากการศึกษาสามารถสรุปรูปแบบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling) ผู้สอนใช้กิจกรรม วิธีการหรือสื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ เห็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ

ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching) ใช้กิจกรรมหรือหัวข้อเรื่องราวที่น่าสนใจชวนให้ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง

ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying) ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคลจนเกิดทักษะและเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้ จนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้อย่างเป็นระบบ

ขั้นที่ 5 นำเสนอความรู้สู่การประเมิน (Show and Sharing) เป็นการฝึกนักเรียนให้วางแผนในการนำเสนอความรู้ ผลงานของตนเองอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ นิทรรศการ เกม การใช้คอมพิวเตอร์และอื่น ๆ อีกทั้งฝึกให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในด้านผลงาน ความคิด วิธีการและข้อเสนอแนะระหว่างกัน

2. บทบาทของครูและนักเรียนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism

ทิสนา เขมมณี (2557) ได้กล่าวถึง บทบาทและคุณสมบัติที่ครูควรมีในการจัดการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎี Constructionism ครูเองนับว่ามีบทบาทสำคัญในการจัดการควบคุมกระบวนการให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ซึ่งครูที่ปรึกษาทฤษฎีนี้ควรมีความรู้ความเข้าใจในบทบาท คุณสมบัติที่ครูควรมีรวมทั้งทัศนคติที่ควรเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงบทบาทของครูในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรจัดบทบาทของตนเองอย่างแจ่มแจ้งนับว่าครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การสอนสำเร็จผล ดังนั้นจึงควรรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนดังนี้

2.1 จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสมโดยควบคุมกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้และคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่น

2.2 แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม ต้องคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

2.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางทฤษฎี Constructionism โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้จุดประกายความคิดและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน โดยทั่วถึงกัน ตลอดจนรับฟังและสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่จะเรียนรู้เพื่อให้ประจักษ์แก่ใจด้วยตนเอง

2.4 ช่วยเชื่อมโยงความคิดเห็นของผู้เรียนและสรุปผลการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมและนำทางให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

คุณสมบัติที่ครูควรมีในการจัดการเรียนการสอน

1. มีความเข้าใจทฤษฎี Constructionism และพร้อมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎี Constructionism
2. มีความรู้ในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดี
3. มีความเข้าใจมนุษย์ มีจิตใจละเอียดพอที่จะสามารถตรวจสอบความคิดของผู้เรียนและดึงความคิดของผู้เรียนให้แสดงออกมามากที่สุด
4. มีการพัฒนาตนเอง ทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจอยู่เสมอ ครูควรรู้จักตนเองและพัฒนาความรู้บุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้นมีความใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนไม่ถือว่าความคิดของตนถูกเสมอ เข้าใจและยอมรับว่าบุคคลมีความแตกต่างกันไม่ด่วนตัดสินผู้เรียนอย่างผิวเผิน
5. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เพราะการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของครูจะทำให้บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนเกิดความเป็นกันเองและมีความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน
6. ครูควรมีทักษะในการสื่อความหมายกับผู้เรียนในการสอนครูมักจะมีการสื่อความหมายกับผู้เรียนเสมอจึงควรสื่อความหมายให้ชัดเจน ไม่คลุมเครือรู้จักใช้วาทศิลป์ให้เหมาะกับกาลเทศะและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน (การสื่อความหมายให้กับผู้เรียน แต่ละคนจะไม่เหมือนกันเพราะผู้เรียนมีการรับรู้และเรียนรู้ไม่เท่ากัน)
7. มีทักษะการช่วยเหลือผู้เรียน บ่อยครั้งครูต้องคอยให้ความช่วยเหลือแก้ปัญหาให้ผู้เรียน ครูควรมีความเป็นมิตรเป็นกันเองกับนักเรียนเสมอหากครูไม่มีทักษะด้านนี้แล้วการช่วยเหลืออาจไม่บรรลุเป้าหมาย

บทบาทของนักเรียน

ในการจัดการเรียนรู้ทฤษฎี Constructionism ผู้เรียนจะมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติและผู้สร้างความรู้ไปพร้อม ๆ ประกันด้วยตัวของเขาเอง (ทำไปและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน) บทบาทที่คาดหวังจากผู้เรียน คือ

1. มีความยินดีร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ
2. เรียนรู้ได้เอง รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ด้วยตนเอง
3. ตัดสินปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
4. มีความรู้สึกและความคิดเป็นของตนเอง

5. วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นได้
6. ให้ความช่วยเหลือกันและกันรู้จักรับผิดชอบ งานที่ตนทำอยู่และที่ได้รับมอบหมาย
7. นำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงได้

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Constructionism

จากการทบทวน สังเคราะห์แนวทางการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่ต้องมีการประเมินชิ้นงาน/ผลงานของนักเรียนมีความจำเป็นต้องออกแบบเครื่องมือในการให้คะแนนที่เหมาะสมสอดคล้องกับชิ้นงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้แนวทางการวัดและประเมินผลชิ้นงานในงานวิจัยนี้ คือการใช้รูบริก ที่มา www.st.ac.th/quality/BackwardDesign/11.srubrick1.doc ดังรายละเอียดดังนี้

รูบริก คือ เครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติ เช่น การประเมินงานเขียนจะพิจารณาวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ รายละเอียด น้ำเสียงของการเขียน และกลวิธีการเขียน เป็นต้น อีกประการหนึ่ง คือ ระดับคุณภาพของเกณฑ์แต่ละด้าน ซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง (Heidi Goodrich Andrade, 1997)

รูบริกการให้คะแนน คือ แนวทางการให้คะแนนอย่างละเอียด ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่เกิดจากความพยายามของนักเรียน (Barbara M. Moskel, 2000)

รูบริกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติ ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ (Checklists) โดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring Guides) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียนหรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงาน (Craig a Mertler, 2001)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า รูบริกเป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่ง ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบริกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน เกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้น ๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร รูบริกจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณหรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมินการให้คะแนนแบบรูบริกจึงเป็นเทคนิคการประเมินที่เหมาะสม

การให้คะแนนแบบรูบริกมักใช้ในการประเมินกิจกรรมกลุ่มประเมินโครงการ และการนำเสนอ ปากเปล่า เหมาะที่จะใช้กับวิชาภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นการประเมิน

ในชั้นเรียนในสหรัฐอเมริกา อาศัยทั้งในระดับก่อนอุดมศึกษาและอุดมศึกษา ระบุวิธีการให้คะแนน จะใช้ที่ไหนและเมื่อไหร่ นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับชั้นหรือวิชา แต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน การให้คะแนนแบบระบุวิธีเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ทางที่ใช้ประเมินผลงานของนักเรียน ตัวอย่างเช่น แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) อาจจะใช้ประเมินงานเขียนแทนที่จะใช้ระบุวิธีก็ได้ ถ้าข้อมูลนั้นอยู่ในขอบเขตจำกัดและเฉพาะเจาะจงในการให้คะแนนแบบระบุวิธี มักใช้กับการประเมินที่มีการอธิบายบรรยาย เพื่อสนับสนุนการ ประเมินว่า บรรลุตาม ขอบเขต ของเกณฑ์หรือไม่การให้ น้ำหนักตัวเลขและทักษะย่อยในกระบวนการเป็นเทคนิค การประเมินอีกอย่างหนึ่ง ค่าตัวเลขที่ ให้ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดว่านักเรียนจะต้องปรับปรุงการปฏิบัติอย่างไรนักเรียนที่ได้คะแนน 70 จาก 100 จะไม่ทราบว่าต้องปรับปรุงตัวเอง ไปในทางการทำงานครั้งต่อไป การให้คะแนน ระบุวิธีจะให้รายละเอียดของแต่ละระดับว่ามีความหมายอย่างไรคำอธิบายหรือรายละเอียดนั้น จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่าทำไมถึงได้คะแนนเท่านั้นและเขาจะต้องทำอย่างไรเพื่อปรับปรุงตัว ในการปฏิบัติครั้งต่อไป การให้คะแนนแบบระบุวิธีมีส่วนดีหรือเป็นประโยชน์อย่างน้อย 2 ประการ ในกระบวนการประเมินผล ประการแรก รับรองหรือสนับสนุนการทดสอบว่าถึงหรือบรรลุขอบเขต ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ ประการที่สอง ให้ผลสะท้อนกลับว่านักเรียนจะปรับปรุงการปฏิบัติตนอย่างไร ถ้าส่วนดีเหล่านี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การให้คะแนนแบบระบุวิธีจะเป็น เทคนิควิธีการประเมินที่เหมาะสม

ขั้นตอนการออกแบบระบุวิธี

ขั้นตอนการออกแบบระบุวิธี มี 7 ประการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องใช้ในการทำงานเป็นการจับคู่แนวทางการให้คะแนนกับ จุดประสงค์และการชี้แนะตามความเป็นจริง

ขั้นที่ 2 อธิบายคุณลักษณะ ที่ต้องสังเกตเป็นพิเศษซึ่งครูต้องการเห็น และไม่ต้องการเห็น นักเรียนแสดงออกในผลผลิตกระบวนการหรือการปฏิบัติ นั่นคือ อธิบาย คุณลักษณะ ทักษะหรือ พฤติกรรมที่ครูต้องการเห็น รวมทั้งข้อผิดพลาดทั่วไป ที่ไม่ต้องการให้เกิด

ขั้นที่ 3 หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะอธิบายลักษณะการปฏิบัติที่สูงกว่าระดับค่าเฉลี่ยและต่ำกว่า ระดับค่าเฉลี่ย สำหรับแต่ละคุณลักษณะที่สังเกตจากขั้นที่ 2

ขั้นที่ 4 สำหรับระบุวิธีแบบภาพรวม เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยรวมทุกเกณฑ์เข้าด้วยกัน เป็นข้อความเดียว สำหรับระบุวิธีแบบแยกส่วน เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยแยกต่างหากแต่ละเกณฑ์

ขั้นที่ 5 สำหรับระบุวิธีแบบภาพรวม เขียนรายละเอียดการปฏิบัติที่อยู่ระหว่างกลาง ของระดับสูงกว่าและระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เพื่อให้ระบุวิธีสมบูรณ์สำหรับระบุวิธีแบบแยกส่วน เขียนรายละเอียดสำหรับการปฏิบัติที่อยู่ระหว่างกลางของทุกเกณฑ์

ขั้นที่ 6 รวบรวมตัวอย่างผลงานนักเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละระดับ ซึ่งจะช่วยให้คะแนนของครูในอนาคต

ขั้นที่ 7 ทบทวนรูปรีดที่ทำแล้ว

ตารางที่ 2.2 การออกแบบรูปรีดการประเมินชิ้นงานของนักเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่องสละน้อย พิชิตขุนลาย

ประเด็นการประเมิน		เกณฑ์การประเมิน		คะแนน
		มี (1)	ไม่มี (0)	
ประเด็นการประเมิน	มีการออกแบบ / วางแผนงานก่อนลงมือทำ			
กระบวนการทำงาน	ใช้วัสดุเหลือใช้ในการทำ			
	ใช้วัสดุที่หลากหลาย			
	การจัดวางองค์ประกอบอย่างเป็นระเบียบ			
	ตกแต่งสวยงาม ไม่รกรุงรัง			
	มีความคิดสร้างสรรค์ แปลกใหม่			
	ส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด			
	ตั้งใจทำงาน			
การนำเสนอผลงาน	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น			
	บอกวัสดุที่ใช้ในการทำ			
	บอกแนวคิดของผลงาน			
	บอกปัญหาและอุปสรรคในการสร้างผลงาน			
	บอกขั้นตอนการทำผลงาน			
	เสียงดัง ฟังชัดเจน			
ผลงาน	มีการใช้น้ำเสียงที่หลากหลาย			
	ผลงานตรงตามที่ออกแบบไว้			
	ผลงานมีลวดลายการดูที่ชัดเจน			
	ผลงานสามารถนำมาใช้ได้จริง			
	ผลงานเรียบร้อย พร้อมใช้งาน			
ผลงานมีความคงทน				
คะแนนรวม				
ผลการประเมินชิ้นงาน				

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	เกณฑ์ ระดับคุณภาพ
18 – 20	ดีมาก
15 - 17	ดี
12 - 14	พอใช้
ต่ำกว่า 11 ลงมา	ควรปรับปรุง
ผ่านเกณฑ์ พอใช้ ขึ้นไป	

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

วัชรารักษ์ ประภาสะโนบล (2564) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีนี้เป็นการทำให้นักเรียนสร้าง ความรู้จากสิ่งที่อยากรู้ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ลงมือปฏิบัติ ร่วมกันอภิปราย สรุปผลและนำความรู้ที่นักเรียน สร้างขึ้น ไปสร้างชิ้นงาน โดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจนเห็นความคิดเป็นรูปธรรมซึ่งสอดคล้องกับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามความสนใจเพื่อค้นพบความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและ สร้างสรรค์ชิ้นงานได้ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การให้ความรู้พื้นฐาน 2) การเลือกหรือตั้งประเด็นคำถาม 3) การค้นคว้าหาความรู้หรือคำตอบ 4) การลงมือทำกิจกรรม 5) การสร้างองค์ความรู้ 6) การนำเสนอผลงานหรือความรู้และ 7) การปรับปรุงและเผยแพร่ต่อสาธารณะ

เพียงใจ พรหมทัศนานนท์ (2560) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม) โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า แผนการสอนโดยใช้การสอนแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 89.06/89.81 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากแผนการสอน โดยใช้การสอนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทิพกุล คำงามและชัยรัตน์ โตศิลา (2560) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โดยการใช้กระบวนการสอน DACIR ที่มีต่อการเรียนรู้โนทัศน์ทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการสอน DACIR มีผลการเรียนรู้โนทัศน์ทางประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการสอน DACIR มีผลการเรียนรู้โนทัศน์ทางประวัติศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

ปัทมา ปิยสกุลเสรี (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องรักบางรัก วิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สิบสม ประจำปีการศึกษา 2556 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{x}$ = 8.33, S.D. = 0.77) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{x}$ = 6.00, S.D. = 1.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 (t = 10.102**, Sig = 0.000) 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.81, S.D. = 1.14) สูงกว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบบรรยายของผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.47, S.D. = 0.23) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = 8.46**, Sig = 0.000) และ 3) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.13, S.D. = 0.64) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (t = 6.64**, Sig = 0.000)

ทิฏฐิภัทร สดแก้ว (2554) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลการเรียนที่สูงขึ้นและนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

งานวิจัยต่างประเทศ

อาร์. จามาล ดาวน์นีย์, เคท ยูแมนส์, อิดาลิส วิลลานูวา อาลาร์คอน, หลุยส์ นาเดลสัน และ จานา โบวมา – เกียร์ฮาร์ด R. Jamaal Downey, Kate Youmans, Idalis Villanueva Alarcon, Louis Nadelson & Jana Bouwma - Gearhart (2022) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง Building Knowledge Structures

in Context: An Exploration of How Constructionism Principles Influence Engineering Student Learning Experiences in Academic Making Spaces พบว่า ในการศึกษาี้ สำรว่าหลักการของทฤษฎี Constructionism ถูกรวมเข้ากับพื้นที่สร้างวิชาการทางวิศวกรรมห้แห่งเพื่อสนับสนุนผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร โดยใช้แนวทางเชิงคุณภาพในการวิเคราะห์หัวข้อของการสัมภาษณ์อาจารย์และเจ้าหน้าที่แบบกึ่งโครงสร้าง ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าพื้นที่สร้างวิชาการด้านวิศวกรรมช่วยให้นักเรียนมีพื้นที่ทำงานร่วมกันสำหรับการค้นพบโดยรวมที่เน้นไปทีการประยุกต์ใช้กระบวนการผลิตและการปฏิบัติวิชาชีพ นอกจากนี้ ข้อมูลบ่งชี้ว่าทั้งนักการศึกษาและเจ้าหน้าที่มีบทบาทสำคัญในการชี้นำการเรียนรู้ของนักเรียน การสร้างอิสระ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตในพื้นที่เหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ข้อควรพิจารณาเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และความเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจและการเรียนรู้ร่วมกันเป็นสิ่งที่จำเป้น ข้อค้นพบและคำแนะนำที่ตามมามุ่งเน้นไปที่การใช้เลนส์ของทฤษฎี Constructionism เพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้ของนักศึกษาวิศวกรรมในพื้นที่วิชาการ

เคน คาห์น และไนแอลล์ วินเทอร์ส (Ken Kahn และ Niall Winters, 2020) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง Constructionism and AI: A history and possible futures พบว่า ทฤษฎี Constructionism มีแนวคิดเป็นเวลานานก่อนที่จะมีชื่อ มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสาขาปัญญาประดิษฐ์ หลังจากกำเนิด Logo ที่ BBN ได้ไม่นาน Seymour Papert ได้จัดตั้ง Logo Group โดยเป็นส่วนหนึ่งของ MIT AI Lab โลโก้อ้างอิงจาก Lisp ซึ่งเป็นภาษาการเขียนโปรแกรม AI ที่โดดเด่นภาษาแรก กิจกรรมโลโก้ในยุคแรก ๆ มากมายเกี่ยวข้องกับการประมวลผลภาษาธรรมชาติ หุ่นยนต์ เครื่องเล่นเกมเทียม และการสร้างบทกวี ศิลปะและดนตรี ในปี ค.ศ. 1970 นักวิจัยได้สำรวจการปรับปรุงโลโก้เพื่อรองรับการเขียนโปรแกรม AI ของเด็ก ในช่วงปี ค.ศ. 1980 ชุมชน Prolog ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของ Logo ได้เริ่มสำรวจวิธีปรับการเขียนโปรแกรมเชิงลอจิกสำหรับเด็กนักเรียน แม้ว่าจะมีการวิจัย AI ที่ใช้งานอยู่มากว่า 40 ปี ในการสร้างระบบการสอนแบบอัจฉริยะ แต่ก็มีการสร้างโครงสร้างที่ปรุงแต่งด้วย AI เพียงเล็กน้อยหลังจากช่วงปี ค.ศ. 1980 จนถึงประมาณ ปี ค.ศ. 2017 เมื่อกิจกรรมมากมายเริ่มต้นขึ้นอย่างกระตือรือร้น ท่ามกลางกิจกรรมเหล่านั้น ได้แก่ ความพยายามที่จะปรับปรุง Scratch, Snap! และ MIT App Inventor ด้วยบล็อกใหม่สำหรับการสังเคราะห์เสียงพูด การรู้จำเสียง การจดจำภาพและการใช้โมเดลการเรียนรู้เชิงลึกที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว เดอะสแนป การปรับปรุงยังรวมถึงการสนับสนุนการฟังคำ เช่นเดียวกับบล็อกที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้าง ฟังก์ชัน และใช้โครงข่ายประสาทเทียมระดับลึก ทฤษฎีการที่มุ่งเน้นโครงการของนักเรียนและครูเน้นองค์ประกอบการเขียนโปรแกรม AI ใหม่เหล่านี้ปรากฏขึ้นพร้อมกัน ในบทความนี้ เราจะตรวจสอบประวัตินี้โดยให้มุมมองที่ไม่เหมือนใครเกี่ยวกับการพัฒนา AI ทั้ง

ทางสังคมและทางเทคนิคจากมุมมองของนักก่อสร้าง เมื่อพิจารณาถึงสิ่งเหล่านี้ เราจึงปิดท้ายด้วยการคาดเดาเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้สำหรับ AI และการก่อสร้าง

โซเฟีย ปาปาฟลาซอโปโล, มิคาอิล เอ็น. จิอันนาโกส, เลติเซีย ยัคเคอรี (Sofia Papavlasopoulou, Michail N. Giannakos, Letizia Jaccheri 2019) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง Exploring children's learning experience in constructionism-based coding activities through design-based research พบว่า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การบูรณาการกิจกรรมการเขียนโค้ดสำหรับเด็กในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ได้เฟื่องฟูขึ้น นอกจากนี้ เครื่องมือทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ และสภาพแวดล้อมในการเขียนโปรแกรมได้มอบโอกาสใหม่ ๆ และเพิ่มความจำเป็นในการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เอกสารนี้นำเสนอแนวทางการวิจัยตามการออกแบบ (DBR) ที่ดำเนินการมาสองปี โดยอิงจากประสบการณ์การเขียนโค้ดตามโครงสร้างนิยามสำหรับเด็ก ตามขั้นตอนทั้งสี่ของ DBR มีการออกแบบและตรวจสอบการวนซ้ำ 3 รอบ โดยมีผู้เข้าร่วมอายุ 8-17 ปี โดยใช้วิธีผสมตลอด 2 ปี ที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติโดยให้นักเรียนใช้สภาพแวดล้อมการเขียนโปรแกรมแบบบล็อก (เช่น Scratch) และร่วมกันสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่มีความหมายต่อสังคม (เช่น เกม) การศึกษาระบุหลักการออกแบบ 9 ประการที่สามารถช่วยให้เราบรรลุการมีส่วนร่วมที่สูงขึ้นในระหว่างกิจกรรมการเขียนโค้ด นอกจากนี้พบว่าทัศนคติเชิงบวกและแรงจูงใจสูงส่งผลให้การจัดการภาระทางความคิดดีขึ้น การมีส่วนร่วมของเราอยู่ในพื้นฐานทางทฤษฎีของผลลัพธ์ในการก่อสร้างและหลักการออกแบบที่เกิดขึ้นใหม่ ด้วยวิธีนี้ทำให้หลักฐานทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติเกี่ยวกับคุณค่าของกิจกรรมการเข้ารหัสตามทฤษฎี Constructionism

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานตามทฤษฎี Constructionism ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และยังช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้เพิ่มขึ้น จนก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยการใช้เทคนิคการสอนตามทฤษฎี Constructionism ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling) ผู้สอนใช้กิจกรรม วิธีการหรือสื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ เห็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 2 สะกดให้ค้นคว้า (Searching) ใช้กิจกรรมหรือหัวข้อเรื่องราวที่น่าสนใจชวนให้ศึกษา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying) ฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งเป็นกลุ่มเป็นรายบุคคลจนเกิดทักษะและเรียนรู้การแก้ปัญหาด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing) มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้ จนสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเองได้อย่างเป็นระบบ ขั้นที่ 5 นำเสนอ

ควบคู่การประเมิน(Show and Sharing) เป็นการฝึกนักเรียนให้วางแผนในการนำเสนอความรู้ ผลงานของตนเองอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ นิทรรศการ เกม การใช้คอมพิวเตอร์และอื่น ๆ อีกทั้งฝึกให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในด้านผลงาน ความคิด วิธีการและข้อเสนอแนะระหว่างกัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้ทฤษฎี Constructionism ในการศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ใช้แบบแผนการทดลองแบบใช้รูปแบบการวิจัย Pre-Experimental Design โดยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ระยะที่ 2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ระยะที่ 3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนการสอนกับหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

การดำเนินการวิจัยแต่ละระยะมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 98 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ห้อง จำนวน 33 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

2.1.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ตามประเด็นการสังเกตพฤติกรรม 5 ประเด็นดังนี้ 1) พฤติกรรมการเรียนรู้/ลีลาการเรียนรู้ 2) ความสนใจในสื่อการสอน 3) ระยะเวลาความสนใจในการเรียนรู้ 4) วิธีการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนให้ความสนใจ 5) เทคนิคที่ให้ในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

2.1.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

2.1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

2.1.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ไปจัดพิมพ์ให้ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เข้าสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาประวัติศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เพื่อนำข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาตามหัวข้อประเด็นการสังเกต 5 ประเด็น (Content Analysis)

4.2 สถิติที่ใช้

การหาค่าความถี่

ระยะที่ 2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 98 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ห้อง รวมทั้งหมด 33 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2.1.3 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

2.1.4 นำข้อมูลการวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาตามหัวข้อประเด็นการสังเกต 5 ประเด็น

2.1.5 ขักร่าง กำหนดการสอนของหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย จำนวน 12 แผน 14 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สล่าน้อย พิชิตคุณลาย

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมตาม	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยที่ 1 ตะลุยเมือง	ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด (Sparkling)	รู้รอบเมืองไทย	1
		รู้จักเชียงใหม่	1
		แฉ่รอบเมืองเชียงใหม่	1
หน่วยที่ 2 ยอดนักสืบ	ขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า (Searching)	ชุมชนเครื่องเงิน	1
		วัดศรีสุพรรณ	1
		เจาะลึก การคุณลาย	1
		ช่วยกันคิด สะกิดให้ทำ	1
หน่วยที่ 3 สล่าน้อย	ขั้นที่ 3 นำพาสู่การปฏิบัติ (Studying)	หนูน้อยนักออกแบบ	1
	ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้ (Summarizing)	สล่าน้อย	2
		หนูน้อยสร้างงานศิลป์	2
หน่วยที่ 4 หนูน้อยผู้พิทักษ์	ขั้นที่ 5 นำเสนอควบคุมการ ประเมิน (Show and Sharing)	ผลงานของหนู	1
		สิ่งที่หนูอยากบอก	1
รวม			14

2.1.6 นำกร่างดังกล่าวเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ

2.1.7 นำกร่างดังกล่าวเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ 2 ท่าน, ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน, ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี 1 ท่าน, ผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น 1 ท่าน Rating Scale จำนวน 5 ระดับ ซึ่ง 5 หมายถึง คุณภาพมากที่สุด 4 หมายถึง คุณภาพมาก 3 หมายถึง คุณภาพปานกลาง 2 หมายถึง คุณภาพน้อย และ 1 หมายถึง คุณภาพน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00	มีคุณภาพมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49	มีคุณภาพมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49	มีคุณภาพปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49	มีคุณภาพน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49	มีคุณภาพน้อยที่สุด

2.1.8 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังปรากฏในภาคผนวก ก มาวิเคราะห์หาค่าความเหมาะสมพบว่าได้ค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับ คุณภาพ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.61) ดังปรากฏในภาคผนวก ง

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงไปจัดพิมพ์ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมินคุณภาพของแผนแล้วเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ระยะที่ 3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนการสอนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 98 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ห้อง รวมทั้งหมด 33 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบ
ปรนัย

2.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระ ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา
ประวัติศาสตร์ เพื่อพิจารณาออกแบบทดสอบ

2.1.4 ขกร่าง แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.1.5 นำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ

2.1.6 นำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

2.1.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.8 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จังหวัดเชียงใหม่
จำนวน 100 คน

2.1.9 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ พบว่าข้อสอบมีค่าความยากง่าย
อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.70 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.74 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
เท่ากับ 0.85 ดังปรากฏในภาคผนวก ง

2.1.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ปฐมนิเทศก่อนการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 เพื่อทำ
ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2 ก่อนการจัดการเรียนรู้ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ด้วยแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ แล้วนำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน

3.3 จัดการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการ
สร้างสรรค์ชิ้นงาน

3.4 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ระบุในแผนการจัดการเรียนรู้
ตามกำหนดแล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.5 ตรวจผลการสอบแล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ
เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

สถิติในการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยประเมินความเหมาะสมและสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบฯ จากผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 4.56 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

สถิติในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

1) วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งคำนวณจากสูตรของ ไรวินลลีและแฮมเบิลตัน (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

$$IOC = \frac{\sum Ri}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับจุดเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum Ri$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2) การหาค่าอำนาจจำแนกผลการสอบครั้งเดียว โดยวิธี B-Index ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายคำเรือ, 2553)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

U แทน จำนวนคนสอบผ่านที่ตอบถูกในข้อนั้น

L แทน จำนวนคนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกในข้อนั้น

N_1 แทน จำนวนคนผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนคนไม่ผ่านเกณฑ์

3) การหาค่าความยากของข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ ใช้สูตรดังนี้

(สมนึก ภัททิยธนี, 2558)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

R แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนทั้งหมดของนักเรียนที่ตอบข้อนั้น

4) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของ Kuder – Richardson จากสูตร

KR – 20 ดังนี้

$$r_t = \frac{k}{k-1} \left\{ \frac{s_t^2 - \sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกแต่ละข้อ

q แทน $1 - p$

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

4.2 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (สมบัติ ท้ายคำเรือ, 2553) ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่ม

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายคำเรือ,

2553)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x_i^2 - (\sum x_i)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนแต่ละกลุ่มข้อมูล

$\sum x_i^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละขงกำลังสอง

$(\sum x_i)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4.1.2 ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน โดยใช้ t-test for Dependent Samples (สมบัติ ทำคำเรือ, 2553) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D_i}{\sqrt{\frac{n \sum D_i^2 - (\sum D_i)^2}{n - 1}}}; \quad df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ

D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D_i$ แทน ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อน - หลังทดลอง

$\sum D_i^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อน - หลังทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายจำแนกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนการสอนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลจากการสัมภาษณ์และการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 98 คน แล้วสรุปผลออกมาตามประเด็นดังนี้

ข้อมูลของนักเรียนที่ได้รับการสังเกตพฤติกรรม คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 98 คน เป็นนักเรียนหญิง จำนวน 48 คน นักเรียนชาย 50 จำนวน คน ซึ่งอยู่ในช่วงอายุ 6 – 7 ปี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาประวัติศาสตร์ ผลการสังเกตพฤติกรรมปรากฏดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้/ลีลาการเรียนรู้ นักเรียนบางกลุ่มมีความกระตือรือร้นชอบศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง กล่าวที่จะแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว มักจะชอบเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่มักจะไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ครูคอยอำนวยความสะดวกตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน หากนักเรียนแสดงอาการเบื่อหน่าย ครูควรปรับเปลี่ยนกิจกรรมที่กระตุ้นนักเรียนได้ เพื่อส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้

ประเด็นที่ 2 ความสนใจในสื่อการสอน นักเรียนมีความสนใจเมื่อครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และมักให้ความสนใจเมื่อเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของตนเอง หรือเป็นเรื่องที่ตนเองเคยมีประสบการณ์ นักเรียนมักจะเบื่อหน่ายเมื่อครูใช้สื่อเดิมซ้ำ ๆ นักเรียนบางกลุ่มไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใกล้ตัวของตนเอง จนบางครั้งจะแสดงอาการเบื่อหน่ายและไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ครูควรเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลายร่วมกันในระหว่าง การจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ประเด็นที่ 3 ระยะเวลาความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนมีระยะความสนใจที่ค่อนข้างสั้น โดยประมาณ 5 – 7 นาทีต่อจากกิจกรรม หลังจากนั้นนักเรียนมักไม่มีสมาธิ วอกแวกง่าย ชักชวนพูดคุยเพื่อนพูดคุย เล่นวาดรูป เล่นของเล่น และขออนุญาตออกจากห้องเรียน ส่งผลให้นักเรียนทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด และรบกวนนักเรียนคนอื่น ๆ

ประเด็นที่ 4 วิธีการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสนใจนักเรียนให้ความร่วมมือเมื่อครูจัดกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนบางส่วนกล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ตนเองสนใจหรือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของตนเอง พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือเพื่อน ๆ ที่ไม่เข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ แต่ในทางกลับกัน เมื่อครูจัดกิจกรรมแบบเดิมซ้ำๆ หรือจัดกิจกรรมที่ไม่ได้ลงมือปฏิบัตินักเรียนจะไม่ให้ความร่วมมือ ทั้งยังไม่สนใจในกิจกรรมดังกล่าว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ตนเองต้องการ พร้อมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 5 เทคนิคที่ใช้ในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นเมื่อได้ออกไปศึกษานอกห้องเรียน ในการจัดการเรียนการสอนหากครูใช้ทำท่างน้ำเสียง ที่แตกต่างกัน นักเรียนส่วนใหญ่จะมีความกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี นอกจากนี้นักเรียนยังชื่นชอบการเล่นเกม เพลง ที่เกี่ยวกับการสอน ทั้งยังเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ครูควรมีทักษะ เทคนิคการกระตุ้นความสนใจนักเรียนที่หลากหลาย

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์เสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมด้านเนื้อหา โดยผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการที่ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ด้านองค์ประกอบ			
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญที่ครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	4.2	0.84	มีคุณภาพมาก
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด	4.8	0.45	มีคุณภาพมากที่สุด
1.3 สารสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	4.8	0.45	มีคุณภาพมากที่สุด

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1.5 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
1.6 สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
1.7 มีความเหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียน	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
โดยภาพรวมด้านองค์ประกอบ	4.5	0.69	มีคุณภาพมากที่สุด
ด้านกิจกรรมการสอน			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.8	0.45	มีคุณภาพมาก
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.6	0.89	มีคุณภาพมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
2.4 ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.2	0.84	มีคุณภาพมากที่สุด
2.5 เราความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และทำกิจกรรม	4.6	0.55	มีคุณภาพมาก
รายการที่ประเมิน	$\bar{x}$	SD	ความหมาย
2.6 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4.6	0.55	คุณภาพมากที่สุด
2.7 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	4.8	0.45	มีคุณภาพมาก
โดยภาพรวมด้านกิจกรรมการสอน	4.57	0.66	คุณภาพมากที่สุด
ด้านสื่อการเรียน			
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	0.55	คุณภาพมาก
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
3.4 เราความสนใจของนักเรียน	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
3.5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	4.4	0.89	คุณภาพมาก
3.6 มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	4.4	0.89	คุณภาพมาก
โดยภาพรวมด้านสื่อการเรียน	4.6	0.61	คุณภาพมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.4	0.89	คุณภาพมาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
4.3 สามารถวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	0.89	คุณภาพมาก
4.4 เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	4.4	0.89	คุณภาพมาก
โดยภาพรวมด้านการวัดและประเมินผล	4.5	0.78	คุณภาพมากที่สุด
โดยภาพรวมทั้งหมด	4.56	0.68	คุณภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.56 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68 มีคุณภาพระดับมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็นด้านองค์ประกอบ มีคุณภาพระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.69) ด้านกิจกรรมการสอน มีคุณภาพระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = 0.66) ด้านสื่อการเรียน คุณภาพระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.61) และด้านการวัดและประเมินผล คุณภาพระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.78)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนกับหลังเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชา
ประวัติศาสตร์

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนกับหลังเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานใน
รายวิชาประวัติศาสตร์ โดยผลการทดสอบปรากฏดังตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์
ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์

เลขที่	ผลคะแนนทดสอบ		คะแนนความก้าวหน้า
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
1	6	15	9
2	7	13	6
3	10	19	9
4	12	19	7
5	10	20	10
6	9	19	10
7	8	19	11
8	7	17	10
9	7	17	10
10	8	18	10
11	8	18	10
12	14	20	6
13	8	19	11
14	10	19	9
15	10	19	9
16	11	18	7

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

เลขที่	ผลคะแนนทดสอบ		คะแนนความก้าวหน้า
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
17	8	18	10
18	9	16	7
19	9	17	8
20	8	17	9
21	10	18	8
22	9	15	6
23	9	17	8
24	13	19	6
25	6	16	10
26	10	16	6
27	9	17	8
28	8	19	11
29	13	18	5
30	7	16	9
31	7	15	8
32	8	17	9
33	8	16	8
คะแนนเฉลี่ย	8.97	17.45	8.48
ค่า SD	1.96	1.64	1.68

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชา
ประวัติศาสตร์ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.97 และคะแนนหลังเรียนโดยรวม
มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.45

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ คะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน ผลต่างของ
คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
จากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t*	p-value
ก่อนเรียน	33	8.97	1.96	29.02	0.00
หลังเรียน	33	17.45	1.64		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้
วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพัฒนา ซึ่งมีวิธิดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ระยะที่ 2 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน และระยะที่ 3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 33 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบทีแบบอิสระ (Dependent Sample t-test) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 3 ตอน ตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนการสอนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

สรุปผลการวิจัย

จากการนำเสนอข้อมูลข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ผลการศึกษาศาพบริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 33 คน แล้วสรุปผลตามประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้/ลีลาการเรียนรู้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นละกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ในเนื้อหาที่ตนเองสนใจหรือเรื่องใกล้ตัว นักเรียนเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ในช่วงการจัดการเรียนรู้ที่ครูใช้การบรรยาย นักเรียนจะไม่ให้ความสนใจในการฟัง จึงส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้

ประเด็นที่ 2 ความสนใจในสื่อการสอน นักเรียนมีความสนใจเมื่อครูใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้ความสนใจเมื่อเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของตนเอง หรือเป็นเรื่องที่ตนเองเคยมีประสบการณ์ นักเรียนจะขาดความสนใจเมื่อครูใช้สื่อเดิมซ้ำ ๆ

ประเด็นที่ 3 ระยะเวลาความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนมีระยะเวลาความสนใจที่ค่อนข้างสั้นโดยประมาณ 5 – 7 นาที ต่อกิจกรรม หลังจากนั้นนักเรียนขาดสมาธิ ซักชวนพูดเพื่อนพูดคุย เล่นวาดรูปและขออนุญาตออกจากห้องเรียน ส่งผลให้นักเรียนทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดและรบกวนนักเรียนคนอื่น ๆ

ประเด็นที่ 4 วิธีการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสนใจ นักเรียนให้ความร่วมมือเมื่อครูจัดกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง กล้าแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ตนเองสนใจ หรือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเอง พร้อมทั้งแนะนำเพื่อน ๆ ที่ไม่เข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ เมื่อครูจัดกิจกรรมแบบเดิมซ้ำ ๆ หรือจัดกิจกรรมที่ไม่ได้ลงมือปฏิบัติ นักเรียนขาดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

ประเด็นที่ 5 เทคนิคที่ใช้ในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นเมื่อได้ออกไปศึกษานอกห้องเรียน เนื่องจากการเรียนการสอนในรายวิชาประวัติศาสตร์เป็นการเรียนการสอน

2. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.56 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความเหมาะสมสูงสุดตามลำดับ ดังนี้ ด้านสื่อการเรียน ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.61) ด้านกิจกรรมการสอน ($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = 0.66) ด้านองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.69) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์ โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.96 และคะแนนหลังเรียน โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.64

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาริบทและความต้องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์ตามประเด็นพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน มีความกระตือรือร้น ชอบศึกษาค้นคว้าเนื้อหา กล้าแสดงความคิดเห็น ชอบเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ เป้าหมายเวลาให้ทำกิจกรรมที่ใช้เวลานาน ว่างนอนและหลับในเวลาทำกิจกรรม สนใจสื่อการสอน สนใจเรื่องที่ใกล้ตัว มีระยะความสนใจระยะสั้น ทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด และรบกวนเพื่อน ให้ความร่วมมือ เมื่อครูได้จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ นักเรียนจะมีความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือตลอดการทำกิจกรรมการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงาน นักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมใน ขั้นที่ 3 นำไปสู่การปฏิบัติ ขั้นที่ 4 จัดองค์ความรู้และขั้นที่ 5 นำเสนอความรู้การประเมิน มากที่สุด เนื่องจากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้สะท้อนคิดถึงแนวคิดขั้นตอนการสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเอง อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงชิ้นงานของตนเองผ่านการจัดนิทรรศการชิ้นงานจากการสร้างสรรค์ของตนเอง ส่วนในขั้นที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ คือ ขั้นที่ 1 จุดประกายความคิด และขั้นที่ 2 สะกิดให้ค้นคว้า เนื่องจากมีระยะเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอ อีกทั้งนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในวัยที่ต้องการความช่วยเหลือจากครู จึงทำให้ครูต้องชี้แนะแนวทาง ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับจิรากรณ์ ศิริประเสริฐ (2559) ว่าพัฒนาการของเด็กวัยประถมศึกษาเป็นวัยที่สนุกสนานมีความกระตือรือร้น ความมั่นคงและความรับผิดชอบ

มีการพัฒนาที่สำคัญ ๆ และมีความพร้อมมากขึ้น สามารถเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและเริ่มสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัวกว้างมากขึ้น เด็กจะรู้จักการแบ่งปัน การให้ความสนใจต่อความรู้สึกของผู้อื่นยอมรับนับถือในความถูกต้องและยอมรับผู้อื่น เด็กจะเริ่มเรียนอ่าน เรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ดี เข้าใจการแบ่งหมวดหมู่ การนับ เวลาและเงิน ในชั้นที่สูงขึ้น เด็กจะมีพัฒนาการด้านสติปัญญา ร่างกาย สังคม และอารมณ์มากขึ้นตามลำดับ เด็กจะเริ่มปรับตัวให้เข้ากับสังคมนอกบ้าน จะมีโลกเป็นของตนเองและโลกที่ร่วมกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน

2. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ($\bar{X}$ = 4.56 , S.D. = 0.68) ทั้งนี้เป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องขององค์ประกอบสามารถนำไปทดลองใช้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไปได้ โดยมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการจัดการการเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ แนวคิดของทฤษฎีมีความเหมาะสมสอดคล้องกับการจัดการการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาโดยเฉพาะด้านการสร้างสรรค์ชิ้นงานอย่างชัดเจน ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ แนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนตามแนวคิดในการจัดการกิจกรรมที่หลากหลายคือ การศึกษานอกสถานที่ การเรียนรู้จากสภาพจริง โดยเน้นสื่อที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันโดยบูรณาการเนื้อหาตามวิธีการประเมินที่หลากหลายคือ การประเมินตนเอง เพื่อนประเมินและครูประเมิน ดังนั้นหลักการจัดการการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ใช้วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการวิจัยวัชรารมณ์ ประภาสะ โนบล และมาเรียม นิลพันธุ์ (2564) ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีนี้เป็นการทำให้นักเรียนสร้างความรู้จากสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ลงมือปฏิบัติ อภิปราย สรุปผลและนำความรู้ที่นักเรียนสร้างขึ้นไปสร้างชิ้นงานโดยใช้สื่อและเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทรา สูดแก้ว (2554) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้นและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยสัญญาสิริ อินอุ่น โชติ มรกต แซ่วาน สไบทิพย์ โกละกะ ปาริวรรณ บุตรศาสตร์ และสุทธิพร แท่นทอง (2564) ที่ศึกษาการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบใช้กรณีศึกษาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์

นวัตกรรมสรุปว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการ ขั้นจุดประกายความสนใจ ขั้นลงมือปฏิบัติ และขั้นนำเสนอผลงาน สะท้อนให้เห็นแนวคิดพื้นฐานการนำทฤษฎี คอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.96 และคะแนนหลังเรียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.64 มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม โดยสังเกตจากพฤติกรรมการทำงานและผลงานที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ชิ้นงานตามวัย และประสบการณ์ที่ได้รับอย่างต่อเนื่อง จากชั้นหนึ่ง ไปสู่อีกชั้นหนึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความหมายและเป็นไปตามธรรมชาติผนวกกับครูเร้าความสนใจทำให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มมีการมอบหมายงานให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วางแผนการทำงานกลุ่มได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลและรายกลุ่มสอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญใจ พรหมเทศนันท์ (2560) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม) โดยการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากแผนการสอนโดยใช้การสอนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิฆมกุล คำงามและชัยรัตน์ ไตศิลา (2560) ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการสอน DACIR มีผลการเรียนรู้ในทัศนทางประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และมีผลการเรียนรู้ในทัศนทางประวัติศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 สอดคล้องกับแนวคิดของ (2555) ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติในการแสวงหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์โดยการสืบค้น วิเคราะห์ ตีความและสังเคราะห์ข้อมูล ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาความรู้ความเข้าใจขึ้นด้วยตนเองสามารถเชื่อมโยง ข้อความรู้ได้อย่างถูกต้องสมเหตุสมผลจนนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางประวัติศาสตร์สอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมา ปิยสกุลเสรี (2559) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$ = 8.33, S.D. = 0.77) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($\bar{X}$ = 6.00, S.D. = 1.35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ($t=10.102^{**}$, Sig=0.000)

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์
ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
จากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ควรพัฒนาการตามช่วงวัย
ของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการจัดสภาพแวดล้อม
เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์สำหรับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

1.2 การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ควรศึกษา หลักการ จุดมุ่งหมาย องค์ประกอบ
การประเมิน รวมทั้งศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ จัดเตรียมสื่อ วัสดุ
อุปกรณ์ เพื่อจะนำไปใช้พัฒนาทักษะการสร้างสรรค์ชิ้นงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาศึกษาองค์ประกอบหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่สนับสนุนการจัดการ
การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎี
คอนสตรัคติวิสต์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทิตนา แคมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). *การสอนจิตวิทยาการเรียนรู้ เรื่องศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิฏฐิภัตรา สุดแก้ว. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น*. (ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ทิพกุล คำงามและชัยรัตน์ ไตศิลา. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการเรียนการสอน DACIR ที่มีต่อการเรียนรู้มโนทัศน์ทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 10(3), 1817 – 1832.
- ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง. (2562). ผลของนวัตกรรมวงจรจัดการความรู้ SECI Model เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้รายวิชาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. *วารสารพัฒนาศิลป์วิชาการ*, 3(2), 69 – 88.
- ธงชัย สมบูรณ์. (2560). *โลกยุคใหม่อนาคตทางการศึกษาและปัญญาของชาติ*. มติชนออนไลน์ สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/columnists/news_783896
- บุปผชาติ ทัพพิกรณ์. (2541). *Constructionism คืออะไร*. ใน *วชิราวุธวิทยาลัย ทำไปเรียนไป เพื่อให้รู้*. กรุงเทพฯ: วชิราวุธวิทยาลัย.
- ปัทมดา ปิยสุกุลเสวี. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน เรื่องรักบางรัก วิชาประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ สีลม ประจำปีการศึกษา 2556*. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 4, 15 – 27.
- พรพรรณ เจนกระบวน. (2557). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ 2 โดยใช้กระบวนการ 5S ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).

- เพียงใจ พรหมทัศนายนท์. (2559) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม) โดยการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Co-Operative Learning). *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 11, 110 – 117.
- ระวีวรรณ ภาคพรต. (2554). เพื่อนคู่คิด มิตรคู่ครู แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2557). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). โอเอส. พรินติ้งเฮาส์.
- วัชรภรณ์ ประภาสะโนบล, มาเรียม นิลพันธุ์. (2564). การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน. *วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*, 11(2), 8 – 23.
- วัลยา ไชยพรม, รัตนา ณ ลำพูน. (2559). การจัดการความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านล้านนา เรื่อง การฟ้อนสาวไหม. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 34(4), 29 – 48.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. ตักสิลาการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายคำเรือ. (2553). *ระเบียบวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สัญญาธิ อินอุ่นโชติ, มรกต แซ่ว้น, สไบทิพย์ โกละกะ, ปาริวรรณ บุตรศาสตร์และสุทธิพร แท่นทอง. (2564). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบใช้กรณีศึกษาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 5(1), 74 – 85.
- สายใจ คุณบัวลา, มณฑิร ชมดอกไม้, และนพดล พรามณี. (2558). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คอมพิวเตอร์แอนิเมชันเบื้องต้น และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน. *จันทร์เกษมสาร*, 21(40), 99 - 108.
- สุชิน เพ็ชรภักย์. (2548). รายงานวิจัย เรื่อง *การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุจิตรา ปันดี, สุเทพ อ่วมเจริญ. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎี Constructionism เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา*, 9(3), 1382 – 1398.

- โรงเรียนบ้านสันกำแพง. (2554). *การจัดการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์เพื่อปัญญา*. จังหวัดเชียงใหม่.
- โสภภาพรรณ ชื่นทองคำ. (2555). *บทบาทครูและบทบาทนักเรียนในการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism*. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/hxngreiyinkhruhaemm/-constructionism>
- อมรรัตน์ ทองจันทร์, เจษฎา กิตติสุนทร. (2562). การศึกษาผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ “การออกแบบ และตกแต่งโมเดล” และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน. *วารสารชุมชนวิจัย*, 13(2), 225 – 236.
- Barbara M. Moskal. (2000). Scoring Rubrics: What, When and How. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, p. 528 – 533.
- Craig A Mertler. (2001). *Designing scoring rubrics for your classroom. Practical Assessment, Research & Evaluation*, p. 555 – 562.
- Heidi Goodrich Andrade. (1997). *Understanding Rubrics*. Retrieved from [www.st.ac.th/ quality/ Backward Design/11.srubrick1.doc](http://www.st.ac.th/quality/Backward%20Design/11.srubrick1.doc)
- Ken Kahn, Niall Winters. (2020). Constructionism and AI: A history and possible futures. *British Journal of Educational Technology*, 1130 – 1142.
- R. Jamaal Downey, Kate Youmans, Idalis Villanueva Alarcon, Louis Nadelson, Jana Bouwma-Gearhart. (2022). Building Knowledge Structures in Context: An Exploration of How Constructionism Principles Influence Engineering Student Learning Experiences in Academic Making Spaces. *MDPL Journals, Education Sciences* 12, 11, 733
- Sofia Papavlasopoulou, Michail N. Giannakos, Letizia Jaccheri. (2019). *Exploring children's learning experience in constructionism-based coding activities through design-based research*. *Computers in Human Behavior*, 415 – 427.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

COA No. 081/2024

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Institutional Review Board, Chiang Mai Rajabhat University
หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
(Certificate of Approval)

การวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาเข้าข่ายการพิจารณา แบบเร่งรัด และการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมายข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

This research has been considered as an *Expedited Review* and conducted in accordance with international ethical principles. As well as national laws, regulations and regulations. It is deemed appropriate to conduct research in accordance with this research proposal.

ชื่อโครงการ : การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Study Title : The Study of The Effects of Learning Management by Using Constructionism Methods in History Subject for Prathomsuksa 1 Students of Demonstration School of Chiang Mai Rajabhat University

รหัสโครงการ (Project Code) : IRBCMRU 2024/081.09.02

หัวหน้าโครงการและผู้ร่วมวิจัย :
นางสาวอรวรรณ รกไพร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Head of the Project and Co-Researcher :
Ms.Orawan Rokprai

Faculty of Education Chiang Mai Rajabhat University

(อาจารย์ ดร.อัศรสิทธิ์ บุนsongthae)
(Dr. Akharasit Bunsongthae)

ประธานคณะกรรมการประจำจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chairman the Institutional Review Board, Chiang Mai Rajabhat University

วันที่ 06 มีนาคม 2567

March 06 , 2024

หมายเลขรับรอง (Certificate Number) : IRBCMRU 2024/081.09.02

วันที่ให้การรับรอง : 06 มีนาคม 2567

Date of Approval : March 06, 2024

วันหมดอายุใบรับรอง : 05 มีนาคม 2568

Expiration Date : March 05, 2025

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ อว. ๐๖๑๒.๑๔.๐๑/ว.๓๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายประจัน แสงใจ
ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้ นางสาวอรรณรรณ รกไพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ การทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ ชีวมานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่” โดยมี อาจารย์ ดร.ศศิธร อินตุน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ และให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๙๗-๒๖๓-๙๑๘๘

ที่ อว. ๐๖๑๒.๑๔.๐๑/๗๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวอัมภา แสงจันทร์
ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น วัดศรีสุพรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้ นางสาวอรรณณ รกไพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ การทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาลักษณะการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการสร้างสรรค์ ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่” โดยมี อาจารย์ ดร.ศศิธร อินตุน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ และให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๙๓-๒๖๓-๙๑๔๑

บันทึกข้อความ

สวนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โทร. ๐๙๓-๒๖๓-๙๑๔๑

ที่ อว ๐๖๑๒.๑๔.๐๑/ว.พ/๒๕

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวดวงกมล พวงลังกา

ครูชำนาญการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้ นางสาวอรรณรรณ รกไพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ การทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษามูลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการ สร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่” โดยมี อาจารย์ ดร.ศศิธร อินตุน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบและให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำการค้นคว้าอิสระดังเอกสารที่แนบมา พร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

สวนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โทร. ๐๕๓-๒๖๓-๕๑๘๑

ที่ ขว ๐๖๑๒.๑๔.๐๑/ฟ๒๕

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวฟิง โนพวน

หัวหน้าฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้ นางสาวอรรณณ รกไพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ การทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการ สร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่” โดยมี อาจารย์ ดร.ศศิธร อินต๋น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจและให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำการค้นคว้าอิสระดังเอกสารที่แนบมา พร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

สวนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โทร. ๐๙๓๗-๒๖๓-๙๔๔๑

ที่ อว ๐๖๑๒.๑๔.๐๑/๗๒๕

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางปริยาพร กองคำ

รองผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้ นางสาวอรรพรรณ รกไพร นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ การทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการ สร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่” โดยมี อาจารย์ ดร.ศศิธร อินตุน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบและให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำการค้นคว้าอิสระดังเอกสารที่แนบมา พร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

1. นายประชัน แสนใจ
 ผู้เชี่ยวชาญ: ด้านการวัดและประเมินผล (ตรวจสอบการวัดและประเมินผล)
 ตำแหน่ง: ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและ
 กระบวนการเรียนรู้ สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2
2. นางสาวอำภา แสงจันทร์
 ผู้เชี่ยวชาญ: ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นการดูแล (ตรวจสอบกระบวนการจัดการเรียนรู้และการดูแล
 ปลาย) ตำแหน่ง: ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น วัดศรีสุพรรณ
3. นางปรีชาพร กองคำ
 ผู้เชี่ยวชาญ: ด้านการแผนการจัดการเรียนรู้ (ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้)
 ตำแหน่ง: ครูชำนาญการ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
4. นางรำพึง โนนวน
 ผู้เชี่ยวชาญ: ด้านผลิตสื่อและนวัตกรรมการสอน (ตรวจสอบสื่อเทคโนโลยี)
 ตำแหน่ง: ครูชำนาญการ หัวหน้าฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
5. นางสาวดวงกมล พวงลังกา
 ผู้เชี่ยวชาญ: ด้านการสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ (ตรวจสอบกระบวนการจัดการเรียนรู้
 รายวิชาประวัติศาสตร์)
 ตำแหน่ง: ครูชำนาญการ หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
 ราชภัฏเชียงใหม่

ภาคผนวก ง

ตัวอย่าง

- แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์
- แผนการจัดการเรียนรู้
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์

ประเด็นการประเมิน	พฤติกรรมนักเรียน
4. วิธีการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนสนใจ โดยมีแนวทางในการสังเกตดังนี้ - นักเรียนให้ความร่วมมือเมื่อครูจัดกิจกรรมที่ได้ลงมือทำ - นักเรียนแสดงความคิดเห็นเมื่อได้เรียนเนื้อหาที่ตนเองสนใจ - นักเรียนตื่นตัวเมื่อครูรับฟังความคิดเห็นของตนเอง - นักเรียนให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่เข้าใจ - นักเรียนขาดความกระตือรือร้น เมื่อครูจัดกิจกรรมแบบเดิมซ้ำ ๆ	
5. เทคนิคที่ใช้ในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยมีแนวทางในการสังเกตดังนี้ - นักเรียนมีความสนใจเมื่อได้ออกไปศึกษานอกห้องเรียน - นักเรียนมีความสนใจเมื่อครูใช้ทำท่างน้ำเสียง ที่แตกต่างกัน - นักเรียนแสดงพฤติกรรมให้ความสนใจเมื่อครูใช้เพลง เกมต่าง ๆ	

ลงชื่อ

(.....)

...../...../.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai Rajabhat University Demonstration School

แผนการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้สอน นางสาวอรรณรรณ รกไพร

รายวิชา ประวัติศาสตร์

เรื่อง แหล่งวัฒนธรรมในชุมชน

ปีการศึกษา 2/2565

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภาคภูมิใจ และธำรงความเป็นไทย

ตัวชี้วัด

ส 4.3 ป1/2 บอกสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งวัฒนธรรมในชุมชน

สาระสำคัญ

แหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย แต่ละภูมิภาคจะมีสถานที่ที่เป็นแหล่งวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งคนในท้องถิ่นจะมีความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง เช่น ภาคเหนือวัดพระธาตุคอกสุเทพรามวรวิหาร ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ภายใน พระธาตุเป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง ตั้งอยู่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นที่ตั้งของปราสาทหิน ซึ่งเป็นปราสาทที่ได้รับอิทธิพลมาจากสถาปัตยกรรมขอม ภาคกลาง วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เป็นวัดที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองของกรุงเทพฯ และภาคใต้ มัสยิดกลางตั้งอยู่อำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี เป็น เป็นศาสนาสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้ เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

นักเรียนสามารถบอกแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ

นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะ

นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงาน

สาระการเรียนรู้

1. แหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

ตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์ ที่ได้ไปท่องเที่ยวในสถานที่สำคัญต่างๆ ในประเทศไทย หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกับอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ตัวแทนนักเรียนได้เล่า

2. ขั้นรับรู้

- นักเรียนฟังเพลง เทียวไทยมีเฮ จากนั้นอภิปรายร่วมกันโดยใช้คำถามดังนี้
 - เพลงที่นักเรียนได้ฟังไป เป็นเพลงเกี่ยวกับอะไร
 - นักเรียนเคยไปเที่ยวที่ไหนบ้าง
 - นักเรียนคิดว่าแต่ละสถานที่ มีความแตกต่างกันอย่างไร
- นักเรียนและครูร่วมกันศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง แหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยและประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย ผ่าน โปรแกรมนำเสนอ Canva เรื่อง แหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย
- นักเรียนและครูร่วมกับยกตัวอย่างประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยที่ตนเองรู้จัก
- นักเรียนดูคลิป เรื่องแหล่งวัฒนธรรมในชุมชน จากนั้นอภิปรายร่วมกัน โดยมีประเด็นคำถาม ดังนี้
 - แหล่งวัฒนธรรม คืออะไร
 - แหล่งวัฒนธรรมมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

- นักเรียนเคยไปแหล่งวัฒนธรรมประเภทใดแล้วบ้าง
- นักเรียนคิดว่าแหล่งวัฒนธรรมแต่ละประเภทแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
- นักเรียน ร่วมกันจับคู่ ประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย กับรูปภาพที่กำหนดให้ โดยให้นักเรียนบอกประเภทของแหล่งวัฒนธรรม จากภาพที่เห็น ดังนี้

- ตัวแทนนักเรียนออกมาโยงเส้นจับคู่รูปภาพให้ตรงกับประเภทของแหล่งวัฒนธรรม ตามภาพต่อไปนี้

วัด

พิพิธภัณฑ์

โบสถ์

ตลาด

โบราณสถาน

มัสยิด

โบราณวัตถุ

- นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม ประเภทของแหล่งวัฒนธรรม

3. ขั้นสะท้อนคิด

นักเรียนเล่นเกม ถังคืออะไร โดยมีวิธีการเล่นดังนี้

- ครูเปิดภาพ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในประเทศไทยให้นักเรียนดู จากนั้นให้นักเรียนบอกว่าแหล่งวัฒนธรรมนั้นคืออะไร และเป็นแหล่งเรียนรู้ประเภทใด

สื่อการเรียนรู้

1. <https://www.youtube.com/watch?v=6rn93oE1CUA>
2. โปรแกรมนำเสนอ Canva เรื่อง แหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย
3. <https://www.youtube.com/watch?v=kJ9JRnOEdVs&t=92s>
4. รูปภาพแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย
5. เกมถังคืออะไร

ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงาน เรื่อง แหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย

การวัดและประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ประเมิน
1.บอกแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง	การตอบคำถาม	ชุดคำถามจำนวน 10 ข้อ	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
2. จำแนกประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง	ตรวจแบบฝึกหัด	เกณฑ์การตรวจแบบฝึกหัด	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
3. มีความรับผิดชอบในการส่งงาน	การสังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

แนวทางการประเมิน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน/ระดับคุณภาพ		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
ความรู้ บอกแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย	บอกแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง 4 อย่างขึ้นไป	บอกแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง 3 - 4 อย่าง	บอกแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง 1 - 2 อย่าง
ทักษะ จำแนกประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทย	จำแนกประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง 6 - 7 ข้อ	จำแนกประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง 4 - 5 ข้อ	จำแนกประเภทของแหล่งวัฒนธรรมในประเทศไทยได้ถูกต้อง 1 - 3 ข้อ
คุณลักษณะ มีความรับผิดชอบในการส่งงาน	ส่งงานได้ตรงตามเวลา	ส่งงานเกินเวลา	ส่งงานเกินเวลา 2 วัน

ระดับคะแนน 7 - 9 คะแนน หมายถึง ดีมาก

4 - 6 คะแนน หมายถึง ดี

1 - 3 คะแนน หมายถึง พอใช้

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) นักเรียนมีความรู้ (K)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

ด้านทักษะกระบวนการ (P) นักเรียนมีทักษะกระบวนการ (P)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

ตำแหน่ง.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai Rajabhat University Demonstration School

แผนการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายวิชา ประวัติศาสตร์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง เจาะลึกการคูณลาย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2/2565

ผู้สอน นางสาวอรรณรรณ รกไฟ

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภาคภูมิใจ และธำรงความเป็นไทย

ตัวชี้วัด

ส 4.3 ป1/2 บอกสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นแหล่งวัฒนธรรมในชุมชน

สาระสำคัญ

การคูณลาย เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของถนนวัวลาย ซึ่งมีขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์ดังนี้ 1. ออกแบบลายที่ต้องการคูณ 2. เตรียมก้อนเหล็ก ลิ่มหรือส่ว แผ่นเงิน ลายที่ต้องการคูณ เจียงใช้เป็นฐานในการคูณ 3. ตอกลายแผ่นเงินตามลายที่ออกแบบไว้ 4. แกะแผ่นเงินออกจากเจียง 5. ล้างแผ่นเงินที่คูณลายแล้วให้สะอาด

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

นักเรียนสามารถบอกอุปกรณ์ที่ใช้ในการคูณลายได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ

นักเรียนสามารถเขียนขั้นตอนการคูณลายได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะ

นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

1. ขั้นตอนการคุณลาย
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการคุณลาย

ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเร้าความสนใจ

นักเรียนเล่นเกม ภาพปริศนา โดยมีวิธีการเล่นต่อไปนี้ นักเรียนสุ่มตัวเลข 1-6 เพื่อเปิดภาพที่
ละตัวเลข หากรู้คำตอบแล้วสามารถตอบได้ทันที

2. ขั้นรับรู้

1. นักเรียนตัวแทนนักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์ที่เคยเห็นการดูแล
2. นักเรียนศึกษา เรื่อง การดูแล จากคลิป เรื่อง คุณโละ
3. นักเรียนช่วยกันเขียนขั้นตอนการดูแล โดยให้นักเรียนบอกอุปกรณ์และขั้นตอนต่าง ๆ ตามลำดับและให้ครูเขียนตามบนกระดาน
4. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง การดูแล

3. ขั้นสะท้อนคิด

1. นักเรียนร่วมกับสรุปความรู้ เกี่ยวกับการดูแล ร่วมกัน
2. นักเรียนร่วมกันวางแผนการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วัดศรีสุพรรณ
3. นักเรียนออกมานำเสนอแผนการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ วัดศรีสุพรรณ

สื่อการเรียนรู้

6. <https://www.youtube.com/watch?v=appt6cs571Q>

ภาระงาน/ชิ้นงาน

-

การวัดและประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ประเมิน
1.บอกอุปกรณ์ที่ใช้ในการดูแลได้ถูกต้อง	ประเมินการตอบคำถาม	แบบประเมินการตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
2. เขียนขั้นตอนการดูแลได้ถูกต้อง	ประเมินแบบฝึกหัด	แบบประเมินแบบฝึกหัด	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
3. มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	ประเมินพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

แนวทางการประเมิน

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน/ระดับคุณภาพ		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
ความรู้ บอกอุปกรณ์ที่ใช้ในการ การคูณลาย	บอกอุปกรณ์ที่ใช้ในการ คูณลายได้ถูกต้อง 5 - 6 อย่าง	บอกอุปกรณ์ที่ใช้ใน การคูณลายได้ถูกต้อง 3 - 4 อย่าง	บอกอุปกรณ์ที่ใช้ใน การคูณลายได้ ถูกต้อง 1 - 2 อย่าง
ทักษะ เขียนขั้นตอนการ คูณลาย	เขียนขั้นตอนการคูณ ลายได้ถูกต้อง 4 - 5 ข้อ	เขียนขั้นตอนการคูณ ลายได้ถูกต้อง 2 - 3 ข้อ	เขียนขั้นตอนการคูณ ลายได้ถูกต้อง 1 ข้อ
คุณลักษณะ มีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม	มีความกระตือรือร้นใน การทำกิจกรรม ตั้งใจทำ กิจกรรมอย่างดี	ตั้งใจทำกิจกรรม บางครั้งต้องช่วยเตือน ในการทำกิจกรรม	ทำกิจกรรม อย่างไม่ เต็มใจ ก่อความเพื่อน

ระดับคะแนน

7 - 9 คะแนน หมายถึง ดีมาก

6 - 4 คะแนน หมายถึง ดี

1 - 3 คะแนน หมายถึง พอใช้

*** ผ่านเกณฑ์ ระดับดีขึ้นไป

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) นักเรียนมีความรู้ (K)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

ด้านทักษะกระบวนการ (P) นักเรียนมีทักษะกระบวนการ (P)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

ตำแหน่ง.....

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai Rajabhat University Demonstration School

แผนการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้สอน นางสาวอรรณณ รกไพโร

รายวิชา ประวัติศาสตร์

เรื่อง สิ่งที่น่าอัศจรรย์

ปีการศึกษา 2/2565

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภาคภูมิใจ และธำรงความเป็นไทย

ตัวชี้วัด

ส 4.3 ป1/3 ระบุสิ่งที่ตนเองรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น

สาระสำคัญ

การสะท้อนคิดสิ่งที่ได้เรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยสะท้อนถึง ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

นักเรียนสามารถเล่าประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สำนวน สืบสานงานศิลป์ได้

ด้านทักษะ

นักเรียนสามารถเขียนปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนเกี่ยวกับ สล่าน้อย สืบสานงานศิลป์ได้

ด้านคุณลักษณะ

นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

1. การสะท้อนคิด

ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

นักเรียนบอกความรู้สึกเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการที่ผ่านมา

2. ขั้นรับรู้

1. นักเรียนร่วมกันบอกถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านมา
2. นักเรียนร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว
3. นักเรียนแต่ละคนบอกความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ เรื่อง สล่าน้อย สืบสานงานศิลป์

3. ขั้นสะท้อนคิด

1. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง สิ่งที่คุณอยากบอก

สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

-

ภาระงาน/ชิ้นงาน

ใบงาน เรื่อง สิ่งที่คุณอยากบอก

การวัดและประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์ประเมิน
1.เล่าประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้	ประเมินการตอบคำถาม	แบบประเมินการตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
2. เขียนปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนเกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้	ประเมินการตอบคำถาม	แบบประเมินการตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป
3. มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	ประเมินพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

แนวทางการประเมิน

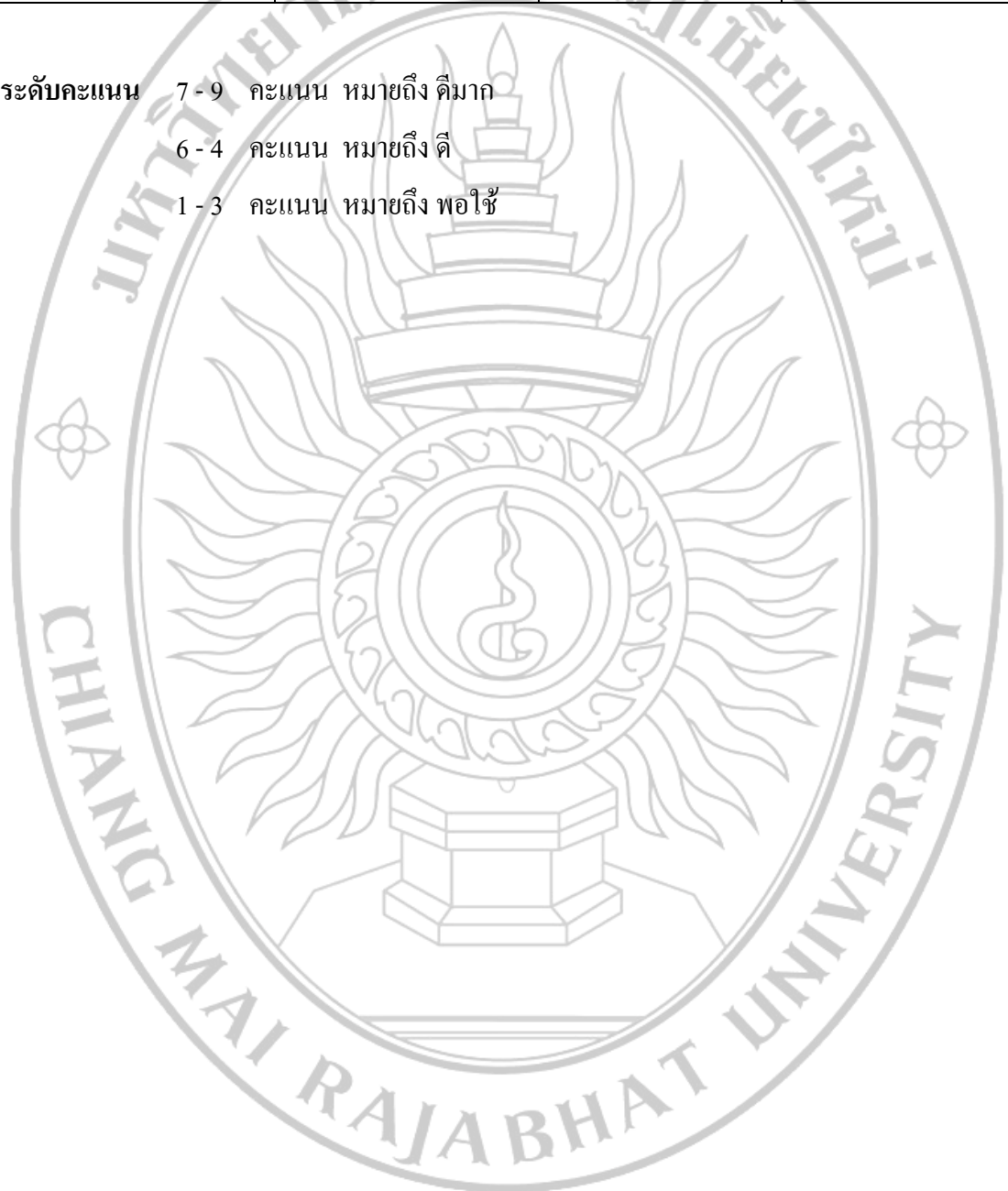
ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน/ระดับคุณภาพ		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
ความรู้ สามารถเล่าประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์	เล่าประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้อย่างครบถ้วนและเป็นลำดับขั้นตอน	เล่าประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้อย่างครบถ้วนแต่ไม่เป็นลำดับ	เล่าประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้ไม่ครบถ้วนและไม่เป็นลำดับขั้นตอน
ทักษะ เขียนปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนเกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์	เขียนปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนเกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้ 3 ข้อขึ้นไป	เขียนปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนเกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้ 2 ข้อ	เขียนปัญหาและอุปสรรคจากการเรียนเกี่ยวกับ สำน้อย สืบสานงานศิลป์ได้น้อยกว่า 1 ข้อ

คุณลักษณะ	มีความกระตือรือร้นใน	ตั้งใจทำกิจกรรม	ทำกิจกรรม อย่าง
มีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรม	การทำกิจกรรม ตั้งใจ ทำกิจกรรมอย่างดี	บางครั้งต้องช่วย เตือน ในการทำ กิจกรรม	ไม่เต็มใจ ก่อทวน เพื่อน

ระดับคะแนน 7-9 คะแนน หมายถึง ดีมาก

6-4 คะแนน หมายถึง ดี

1-3 คะแนน หมายถึง พอใช้

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) นักเรียนมีความรู้ (K)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

ด้านทักษะกระบวนการ (P) นักเรียนมีทักษะกระบวนการ (P)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน.....คน คิดเป็น ร้อยละ

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง สำนวน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกต้อง

ชมพูตื่นนอน แล้วอาบน้ำแปรงฟัน แต่งตัว และไปโรงเรียน ช่วงพักกลางวันบอย
รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ เมื่อเลิกเรียน บอยกลับบ้านและช่วยแม่ทำงานบ้าน

1. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาใดบ้าง

ก. สาย บ่าย ดึก

ข. เช้า เทียง เย็น

ค. เทียง บ่าย เย็น

คุณแม่เล่าให้แดงฟังว่า “ เมื่อก่อนสมัยแม่ยังเด็กไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก
เท่ากับปัจจุบัน ”

2. ภาพใดสัมพันธ์กับข้อความดังกล่าวมากที่สุด

ก.

ข.

ค.

ตุ๊กตาเกิดวันศุกร์

มะลิเกิดวันอังคาร

มินาเกิดวันจันทร์

และกอล์ฟเกิดวันพุธ

3. จากข้อความ ข้อใดเรียงลำดับวันก่อนและหลังตามวันเกิดของเด็กทั้งสี่คนได้ถูกต้อง

ก. มินา มะลิ กอล์ฟ ตุ๊กตา

ข. มะลิ ตุ๊กตา มินา กอล์ฟ

ค. กอล์ฟ มินา มะลิ ตุ๊กตา

ยู๋ตื่นแต่เช้ามาตักบาตรกับแม่ แล้วรีบอาบน้ำไปโรงเรียน เมื่อกลับถึงบ้าน
ยู๋รับประทานอาหารเช้า แล้วจึงอาบน้ำ และรีบ.....ตั้งแต่หัวค่ำ

4. จากข้อความ กิจกรรมใดที่ควรเติมลงในช่องว่างมากที่สุด

ก.

ข.

ค.

สมัยก่อนหลังบ้านของเรามีคลอง คนในหมู่บ้านจึงใช้.....เดินทางไปมา
หาสุกัน แต่พอมีการตัดถนน ผู้คนจึงเปลี่ยนมาใช้รถยนต์กันมากขึ้น

5. จากเหตุการณ์ ขานพาหนะข้อใดที่ควรเติมลงในช่องว่างมากที่สุด

ก.

ข.

ค.

ระหว่างที่กำลังทัศนศึกษาชมวัดในจังหวัดศรีสุพรรณอยู่นั้น รัตาสังเกตเห็น
ว่าบนเจดีย์มีรอยร้าว

6. จากข้อความ รัตาสังควรทำอะไรจึงจะเหมาะสม

ก. ทำเฉยไม่สนใจ

ข. แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ

ค. ถ่ายรูปเก็บเอาไว้ดูคนเดียว

7. ข้อใดไม่ใช่แหล่งวัฒนธรรมในชุมชนในด้านศาสนา

ก.

ข.

ค.

8. ใครมีส่วนช่วยอนุรักษ์ความเป็นไทย

ก. โอ้เปิดร้านขายอาหารอิตาเลียน

ข. เอ๊ยเก็บกระเบื้องสีของโบราณสถานมาไว้ที่บ้าน

ค. อู้ยพุดเนะนำประวัติของวัดในชุมชนให้นักท่องเที่ยวฟัง

วันนี้เป็นวันเปิดภาคเรียนวันแรก เมื่อถึงเวลา 8 นาฬิกา นักเรียนจะต้อง.....
ก่อนเข้าห้องเรียน

9. จากข้อความ กิจกรรมใดที่ควรเติมลงในช่องว่างมากที่สุด

ก.

ข.

ค.

10. ข้อใดเป็นเครื่องใช้ในอดีตทั้งหมด

ก. เครื่องบินบังคับ เตารีด รถไฟ

ข. ตะเกียงน้ำมัน เครื่องพิมพ์ดีด เกวียน

ค. กระดาษไฟฟ้า เตาไรต์ดำน คอมพิวเตอร์

ดูภาพแล้วตอบคำถาม

11. จากภาพ ข้อใดเป็นการเปลี่ยนแปลงของสิ่งของดังกล่าว

ก.

ข.

ค.

แม่เล่าให้ทับทิมฟังว่า “ สมัยก่อนคนในหมู่บ้านใช้ควายไถนา แต่ทุกวันนี้ผู้คนเปลี่ยนมาใช้รถไถกันหมด ”

12. จากข้อความ เพราะเหตุใดผู้คนจึงใช้รถไถแทนควายในการไถนา

ก. ทำงานได้เร็วขึ้น

ข. ประหยัดค่าใช้จ่าย

ค. ไม่ทำให้เกิดมลพิษ

13. ข้อใดเป็นแหล่งวัฒนธรรมของวัดศรีสุพรรณ

ก. ถนนคนเดินท่าแพ

ข. พิพิธภัณฑ์สามกษัตริย์

ค. อุโบสถเงิน

14. ข้อใดเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ชาติไทยด้านศาสนา

ก.

ข.

ค.

15. ใครปฏิบัติตนต่อแหล่งวัฒนธรรมในชุมชนได้อย่างเหมาะสม

- ก. ไก่ป็นจีนไปบนเจดีย์เพื่อถ่ายรูป
- ข. เก้เขียนชื่อบนผนังในพิพิธภัณฑ
- ค. กุ้งเห็นพระพุทธรูปมีรอยแตกจึงแจ้งเจ้าหน้าที่

16. ข้อใดไม่ใช่แหล่งวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงใหม่

17. เจดีย์วันศรีสุพรรณถล่มลงมาเพราะเหตุใด

- ก. เพราะดินทรุดตัว และฝนตกไหลจึงทำให้น้ำไหลตามรอยร้าว
- ข. เพราะเกิดแผ่นดินไหว
- ค. เพราะต้องการสร้างใหม่

18. การดูแลลายมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ฝึกทักษะการสังเกต
- ข. ฝึกทักษะกล้ามเนื้อมือ
- ค. ฝึกทักษะการฟัง

19. ข้อใดไม่ใช่อุปกรณ์ที่ใช้ในการดูแลลาย

20. ใครที่สร้างชิ้นงานจากการดูแลลายได้อย่างเหมาะสม

- ก. ไก่นำชิ้นงานจากการดูแลลายไปให้พ่อ
- ข. ก้อยนำชิ้นงานจากการดูแลลายไปเก็บไว้ที่บ้าน
- ค. กุ้งนำชิ้นงานจากการดูแลลายไปประดิษฐ์เป็นของที่ระลึก

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

- ผลการหาคุณภาพเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้
- ผลการหาคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง ง 1.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเองจากการ
สร้างสรรค์ชิ้นงานในรายวิชาประวัติศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ							
	1	2	3	4	5			
ด้านองค์ประกอบ								
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญที่ครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	3	4	5	4	5	4.2	0.84	มีคุณภาพมาก
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนด	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีคุณภาพมากที่สุด
1.3 สารสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	3	4	5	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
1.4 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีคุณภาพมากที่สุด
1.5 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้	5	3	4	5	5	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
1.6 สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
1.7 มีความเหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียน	3	4	5	5	5	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
โดยภาพรวมด้านองค์ประกอบ						4.5	0.69	มีคุณภาพมากที่สุด
ด้านกิจกรรมการสอน								
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีคุณภาพมาก
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	3	5	4.6	0.89	มีคุณภาพมากที่สุด

รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ							
	1	2	3	4	5			
2.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	5	3	5	5	4	4.4	0.89	มีคุณภาพมาก
2.4 ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4	5	4	5	3	4.2	0.84	มีคุณภาพมากที่สุด
2.5 ได้รับความสนใจให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และทำกิจกรรม	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มีคุณภาพมาก
2.6 กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง	4	4	5	5	5	4.6	0.55	คุณภาพมากที่สุด
2.7 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีคุณภาพมาก
โดยภาพรวมด้านกิจกรรมการสอน						4.57	0.66	คุณภาพมากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.4	0.55	คุณภาพมาก
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
3.4 ได้รับความสนใจของนักเรียน	4	5	5	5	5	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
3.5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน	5	4	5	3	5	4.4	0.89	คุณภาพมาก
3.6 มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	3	4.4	0.89	คุณภาพมาก

รายการที่ประเมิน	ความคิดเห็นของ					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ							
	1	2	3	4	5			
โดยภาพรวมด้านสื่อการเรียนรู้						4.6	0.61	คุณภาพมากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	3	5	5	5	4.4	0.89	คุณภาพมาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	คุณภาพมากที่สุด
4.3 สามารถวัดและประเมินผลได้ครอบคลุมตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	3	5	5	4.4	0.89	คุณภาพมาก
4.4 เครื่องมือวัดมีความเหมาะสม	4	5	5	5	3	4.4	0.89	คุณภาพมาก
รวม						4.5	0.78	คุณภาพมากที่สุด
โดยภาพรวมทั้งหมด						4.56	0.68	คุณภาพมากที่สุด

ตาราง ง 1.2 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.22	ใช้ได้	0.5234 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.22	ใช้ได้	0.5234 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.20	ใช้ได้	0.3876 *	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.42	ใช้ได้	0.5514 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.56	ใช้ได้	0.1552	0.1231	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
6	0.44	ใช้ได้	0.5408 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.68	ใช้ได้	0.5057 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.57	ใช้ได้	0.5163 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.56	ใช้ได้	0.4655 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.56	ใช้ได้	0.2117 *	0.0345	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.42	ใช้ได้	0.3252 *	0.0010	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.22	ใช้ได้	0.5234 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.44	ใช้ได้	0.4662 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.62	ใช้ได้	0.1551	0.1235	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
15	0.48	ใช้ได้	0.4130 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.70	ใช้ได้	0.4549 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.53	ใช้ได้	0.3798 *	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.53	ใช้ได้	0.6096 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.22	ใช้ได้	0.5234 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.45	ใช้ได้	0.2015 *	0.0444	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.36	ใช้ได้	0.0297	0.7696	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
22	0.65	ใช้ได้	0.2396 *	0.0163	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.32	ใช้ได้	0.2946 *	0.0029	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
24	0.69	ใช้ได้	0.4803 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.67	ใช้ได้	0.3070 *	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.58	ใช้ได้	0.1936	0.0536	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
27	0.22	ใช้ได้	0.0747	0.4600	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
28	0.32	ใช้ได้	0.7497 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ คือ 0.85

ตาราง ง 1.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนกับหลังเรียนของนักเรียน

เลขที่	ผลคะแนนทดสอบ		คะแนนความก้าวหน้า
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
1	6	15	9
2	7	13	6
3	10	19	9
4	12	19	7
5	10	20	10
6	9	19	10
7	8	19	11
8	7	17	10
9	7	17	10
10	8	18	10
11	8	18	10
12	14	20	6
13	8	19	11
14	10	19	9
15	10	19	9
16	11	18	7
17	8	18	10
18	9	16	7
19	9	17	8
20	8	17	9
21	10	18	8
22	9	15	6
23	9	17	8
24	13	19	6
25	6	16	10
26	10	16	6

เลขที่	ผลคะแนนทดสอบ		คะแนนความก้าวหน้า
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	
27	9	17	8
28	8	19	11
29	13	18	5
30	7	16	9
31	7	15	8
32	8	17	9
33	8	16	8
คะแนนเฉลี่ย	8.97	17.45	8.48
ค่า SD	2.70	1.64	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวอรรวรรณ รกไพโร

วัน เดือน ปี เกิด 9 กันยายน พ.ศ. 2536

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 221 บ้านเทียมพร ตำบลป่าตัน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2560 คุรุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)
สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่

พ.ศ. 2564 – ปัจจุบัน กำลังศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
คุรุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาวิทยาการจัดการการเรียนรู้
แขนงวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน คุรุปฏิบัติการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่